

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtak in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za štiri leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušlja do odpovedi. — Deložniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Nezaprtje reklamacije so poštnina proste.

Kandidatje Slovenske kmečke zveze.

Na zaupnih shodih v Šmarjeti pri Mariboru, pri Sv. Lenartu v Slov. gor. in pri Sv. Križu na Murskem polju so se vsi zaupniki soglasno in z navdušenjem izrekli za kandidaturu deželnega poslanca kmeta Ivana Roškarija.

Zaupniki mariborskega, slovenjebistriškega in konjiškega okraja so imeli shod v Slov. Bistrici ter soglasno in z odobravanjem sprejeli kandidaturu kmeta Franca Piškega, župana v Orehovi vasi.

Zaupni shodi po ostalih okrajih se vršijo prihodnji teden.

Kmetje, le vkup, le vkup!

Piše Franc Pišek, župan in veleposestnik v Hotinji vasi.

Viribus unitis!
(Z združenimi močmi!)

Letošnja zima prinesla nam je hudih nezgod. Trte po vinogradih so vsled hudega mraza dne 21. na 22. in 23. januarja močno pozeble, in da se še z rezanjem reši, kar se rešiti da, naj bi se trte obrezovale, kakor strokovnjaki svetujejo in kakor je potovalni učitelj g. J. Bele v Slovenskem Gospodarju opisal.

Mnogo tisoč drevesc oglodali so zajci in morale se bodo z novimi drevesci nadomestiti. Zadnja leta se je sadjarstvo močno povzdignilo, pa žal dva glavna vzroka se premalo vpoštevata.

Jame se še vedno vobče delajo premajhne in preplitve in v jeseni se ovijanje drevesc preveč opuša. Če hočemo biti sami sebi odkritosrčni, se moramo v prihodnosti poboljšati, sicer marsikateri posestnik ne more pričakovati od sadjarstva dobička. Pravilno nasajen in skrbno oskrbovan sadosnosnik, katero delo še najmanj od vseh drugih pridelkov stane, je veselje in v dobrih letih donša potrebne dohodke.

Hočem kratko popisati, kako bi naj kmet svoje sadno drevje sadil, gnojil in oskrboval. Pred vsem tem je kmetu treba vedeti, kakšne lastnosti imajo vrste, ki jih namerava saditi in to se lahko vsak nauči iz knjige „Normalni sortiment“, ki jo je izdal štajerski deželni odbor v Gradcu. Kmetje dobijo to knjigo brezplačno. Tudi sadno drevje dobe kmetje po znižani ceni v deželni drevesnici v Ptuj in v Gleisdorfu pri Gradcu po 70 v komad, če se pravočasno oglasijo.

Kako in kedaj pa naj sadimo? Drevje naj se ne sadi pregloboko, to se pravi nič bolj, kot je stalo v drevesnici. Jama naj ima najmanj 50 cm. globokine, in širokost 150 cm. do 2 m. Zemlja naj se pred sajenjem z kompostom zmeša. Sadimo lahko v jeseni ali spomladi, boljše je zmiraj v jeseni. Če je jesen premokra, tedaj se odloži za spomlad.

Drevo naj ne bo čez pet let staro. Pred sajenjem se naj vse poškodovane korenine okrajšajo in krona oziroma veje se na eno tretjino prikrajšajo. Ko se je drevo vsadilo, se priveže celo rahlo h kolju, ker se še itak malo vsede. Na novo vsajena drevesa naj se že prvo jesen pazi, da zajci ne morejo škode napraviti. Beliti z apneno mešanico ni dobro, boljše je, če jih obdamo s koli ali s slamo. Čez leto naj se drevo ob suši zalije, v deževnem vremenu se tudi lahko z gnojnico gnoji.

Snaženje dreves. Če so se pravilno rezala drevesa že v prvih letih, tedaj je v poznejših letih lažje snažiti. Izkušnje nas uče, da izsnažena drevesa več in boljše sadje dajo, kakor tista, ki so z mahom prevlečena in zanemarjena.

Vsak sadjar bi naj pred zimo, ko ima čas zato, mah in staro škornjo osnažil. Pod škornjo se redno nahaja jabelčni cvetoder, gosenice od jabelčnega tončiča i. dr. Pozabiti bi si se ne smelo po zimi (mesece prosinca do marca) na obiranje in sežiganje gosenične zalege, da uničimo gosenico zlatoritko, glogovega belina i. dr.

Dva največja sovražnika sadjarstva sta še: krvava ušica in rak. Krvava ušica napada samo jabolane vsake starosti. Ime ima od tega, da da, če jo zmečkamo, neko črnorudečkasto tekočino od sebe. Te ušice zabodejo svoje sesala skozi lubad in se živijo od drevesnega soka. Vsled tega napravijo veliko škodo. Te ušice pridejo po letu na obisk, in jih uničimo, ako zmečkamo z roko povsod, kjer najdemo znane bele kosmiče. Napravimo si tudi lahko

tekočino, obstoječo iz ¼ kg. tabačnega izvlečka, 1½ kg. mazljivega mila, ki se je v 20 l. tople vode raztopi, na 100 l. oziroma 80 l. vode. Ta mešanica se vzame tudi za listne ušice.

Ima jabelčno drevo raka, tedaj je najbolje, če drevo odstranimo, ali pa če je rak še majhen, se naj globoko izreže in rana se s terom zamaže.

Gnojenje sploh. Se je drevje osnažilo, še ni dovolj. Če hočemo mnogo in dobro razvitega sadja, moramo drevje gnojiti, a ta navada je le redko kje. Gnoji naj se vsaj vsako tretje leto in to v jeseni.

Vzame se lahko hlevni gnoj, kompost ali gnojnica. Za eno dorastlo jabelko je treba približno 1½ q hlevnega gnoja, kateri se v jeseni z zemljo prekoplje. Če se gnoji z gnojnico, naj se ista z nekaj pepelom zmeša.

Kdor hoče poskusiti z umetnim gnojem, naj vzame na odraslo drevo 5 kg. 40% kalijeve soli, 2–5 kg. tomaževe moke ali pa 1–1½ kg. čiljskega solitra. Prva dva se potrosita v jeseni in drugi pa v spomladi. Gnojiti se ne sme pri deblu, ampak (po velikosti drevesa) 1½–2 m od debla. Če hočemo drevje pravilno saditi in oskrbovali, nam bo trud obilno poplačalo.

Politični ogled.

— **Deželni zbor.** V posebni odsek za železniške zadeve sta bila izvoljena poslanca Roškar in Vošnjak. — V deželnem proračunu za leto 1907 se je pomankljaj zvišal proti lanskem letu za 830.000 K. Nemška večina strašno grdo gospodari. Poslanec Roškar (Slov. kmečka zveza) je vložil predlog zaradi varstva živinske cene. — Poslanec Vošnjak je utemeljeval svoj predlog zaradi lovine. — Poslanec Roškar pa je utemeljeval svoj predlog, da se štiti domača živina. Govor je bil temeljit. V prihodnji številki ga priobčimo. — V torek je bil v deželni zbornici sodni dan za Ornika. Poslanec Šaherl mu je pošteno krtačil vest. Glej našo notico v ptujskem okraju.

— **Med Nemci** v mestnem volilnem okolišu Ptuj–Lipnica je prišlo do razpora, ker hoče kandidirati vsenemški poslanec Malik. Nemška ljudska stranka pa ni žnjim zadovoljna. Na nekem shodu v Ptuj so klicali zborovalci Maliku „puj“ in mu dokazali, da je govoril neresnico. Malik pa je očital Nemški ljudski stranki lenobo, strahopetnost, hinavščino, terorizem in neresnico. Na tem nemškem shodu je govoril tudi urednik „Štajerca“, Linhart. Ptujski gospodje so posebno hudi na vsenemško stranko, ker so vsenemci rekli, „da je „Štajerca“ sramota za nemško stvar.

— **Kranjsko.** Za kandidata Slov. ljudske stranke v Ljubljani je proglašen obrtnik g. Kregar. Liberalci kandidirajo ljubljanskega župana Hribarja.

— **Koroško.** Kat. slov. politično društvo za Koroško bo priredilo dne 21. t. m. v Celovcu zborovanje, na katerem se določijo kandidati za prihodnje državnozbornske volitve.

— **Naš cesar v Pragi.** Naš cesar se poda med 5. in 9. aprilom v Prago. Cesar vzame seboj veliko spremstvo in ostane v Pragi 10 dni.

— **Dunajski župan** dr. Lueger je toliko ozdravel, da je zapustil posteljo. Dne 15. ali 16. t. m. se bo podal dr. Lueger na jug, da si okrepi zdravje.

— **Med Avstrijo in Srbsko** bo baje kmalo poravnani carinski razpor, ker je naša država dala ugodne pogoje. Če le ne bo zopet kaj na škodo kmeta!

— **Nemška podivjanost.** Pruske šolske oblasti so izključile iz gimnazij dijake tistih starišev, ki so za poljski poduk v ljudskih šolah. Oblasti namreč utemeljujejo to svoje dejanje, da stariši teh otrok prekršijo državne postavbe. To počenje je skrajno krivično, kajti potem bi morali izključiti iz šol tudi vse tiste učence, katerih stariši so zaprti zaradi kakega hudodelstva ali prestopka. Tako zagrižen, brezobzirni in surovi so ti Nemci nasproti Slovonom. Seveda, kar se tega tiče, niso naši Nemci nič boljši, samo da v Avstriji nimajo take oblasti. Zato pa bi radi spravili Avstrijo pod prusko piklhaubo.

— **Prodiranje Nemcev.** Dandanes je že ne bo dežele, v kateri se ne bi bila v zadnjih letih naselila močna nemška naselbina. Ves Balkan je že prepreden z mrežo nemških naselbina: Bosna, Her-

cegovina, Srbija, Bolgarija, Rumunija. V večjih mestih Turčije in Grške dobiš največje trgovce — Nemce. V Mali Aziji, v Egiptu — povsod močne naselbine. Lahko rečemo, da ga ni v Orientu večjega kraja, kjer ne bi bilo kakršnegakoli nemškega društva. O prodiranju germanstva, t. j. nemških trgovcev in industrialnih podjetnikov so pisali te dni tudi francoski listi. Po francoski severoafriški koloniji Maroko imajo danes Nemci že povsod svoje ljudi. Kako izborna znajo Nemci izkoristiti zaklade tujih dežel in narodov v svoj prid, vidimo tudi mi — Slovenci.

— **Bolgarija.** Dne 10. t. m. je ustrelil nek odpuščen uradnik ministrskega predsednika Petkova, ki se je zgrudil, od treh krogelj zadet, mrtev na tla. Trgovski minister Genadjew, ki je šel s ministrskim predsednikom, je bil ranjen na roki. Uradnik je izvršil napad iz političnega maščevanja. Morilca so prijeli. Bolgarski listi poročajo, da je po seji sobranca (državnega zbora) šel ministrski predsednik Petkov s svojimi tovariši ministri na sprehod. Pri povratku jim prideta nasproti dva gospoda, od katerih eden začne streljati na ministra. Tudi prejšni ministrski predsednik Stambulov je bil umorjen.

— **Balkan.** Srbija je 7. t. m. obhajala 25-letnico, ker je postala kraljevina. — V torek 5. t. m. so Bolgari praznovali 30-letnico osvobojenja Bolgarije.

— **Rusija.** Državna дума je bila v torek slovesno odprta. Podpredsednik državnega sveta Golubov je prečital carski ukaz, s katerim se sklicuje novo izvoljena дума v zasedanje. Na to so vsi poslanci prisegli. Po prisegi se je vršila volitev predsednika. Izvoljen je poslanec Golovin s 356 glasovi proti 102 predsednikom. Levica je sprejela to izvolitev z odobravanjem. Novi predsednik je na to izpregovoril. Zahvalil se je na izvolitvi ter izrazil nado, da bo nova дума brez obzira na stranke složno delovala v blagor prebivalstva ter z vladarjem zajedno uresničila dobrote, katerih se narod nadja od ustave in ustanovitvi.

— **Francosko.** V Parizu so te dni štrajkali uslužbenci pri mestni elektrarni, tako da je mesto bilo več noči brez luči. Vsled tega niso mogli zvečer delati v nobenem uradu, posebno na pošti je zaostalo na stotisoče pisem. V gledališčih niso mogli igrati.

— **Na Španskem** je pri volitvah zmagala katoliška stranka. Tamošnji prostozidarji bi radi v deželi pripeljali do takih razmer, kakor na Francoskem.

— **Perzija.** V Perziji se je začela gonja proti kristjanom, ki vsled tega zapuščajo tamošnje kraje. Ker nimata niti novi parlament, niti vlada nobene moči, bo to razmerje še nadalje vladalo.

— **Mandžurija.** Japonska je začela svoje čete prevažati nazaj na Japonsko. Samo 15.000 mož ostane v Mandžuriji za varstvo železnice.

— **Vojska.** Dne 18. m. m. je prišlo med četami republike Honduras in Nikaragua v Srednji Ameriki do boja. Čete Hondurasa so bile odbite, padel je v boju tudi general Carzano, ki je vodil čete te republike. Čete Nikaragua prodirajo sedaj v Honduras.

Razne novice.

* **Gnojenje spomladnih setev.** Današnjemu listu prilagamo prospekt tovarne za Tomaževo žlindro.

* **Tržne vesti.** Čeravno je mraz pojenjal, vendar ni nikakih sprememb na tržišču. Blaga je sicer dovolj na trgu, toda ponudniki niso silni. Vsled tega je promet jako neznamen. Tožbe, da je ozimna trpela, nikakor ne vplivajo na značaj tržišč, ker se to poročilo ne smatra za povsem resnično. Na Ogrskem primanjkuje vagonov, blago se počasi premiče in nekateri mlini so si v skrbeh, kako bodo zadostili večji zahtevi po moki o praznikih. V Ameriki je pač postalo živahno tržišče, ki pa dosedaj ne upliva na naše. Pšenica je ostala pri isti ceni. Cena bi bila pšenici padla, če bi budapeštanski mlini ne kupovali po zahtevnih cenah; tako je ostala cena nespremenjena. Rž je šla isto pot kakor pšenica, čeravno je zanimanje za rž večje kakor za pšenico. Oves je v cenah jako stalen, deloma se zahtevajo za nekaj vinarjev višje cene. Turšica je deloma poskočila vsled tega, ker blaga ni lahko dobiti, ker se še

prevoz vrši vedno neredno. Visoko ceno so dobili otrobi. Veliko se zahteva, mlinom pa jih primanjkuje. Svinjska mast je tudi nekoliko poskočila v cenah, ker je dovoz pitane živine ponehal.

* **Zivina in meso.** Kakor kažejo vsa poročila raznih tržišč, je cena živemu blagu padla in to še za več kron. Nasprotno temu pa meso nikakor ni postalo ceneje. Ako cena živemu blagu poskoči, so gotovo tudi mesarji z višjimi cenami pri rokah ali o znižanju mesa pa nočejo ničesar slišati, kadar pade cena živemu blagu. Ker so se mesarji sami izrazili, da težko pričakujejo nižjih cen živine, da bi potem svojim odjemalcem ložje z nižjimi mesnimi cenami postregli, jim je sedaj prilika, dana, to pokazati tudi v istini. Kar velja za drugod, velja tudi za nas.

* **Snežilo** je zopet minolo soboto tako močno, da so nekatere železnice v alpskih deželah ustavile promet. Pri nas ni toliko snežilo.

* **Slovinci in sv. oče.** Iz Rima se piše „Slovincu“ 6. t. m.: Sv. oče Pij X. je sprejel v posebni avdienci dr. Evgena Lampeta kot zastopnika slovenskih katoliških društev. Dr. Lampe je poročal o prosepajoči slovenski društveni organizaciji. Sveti oče je izrazil svoje veselje in dal apostolski blagoslov vsem članom „Cecilijinega društva“, „Slovenske krščanske socialne zveze“, „Leonove družbe“, „Katoliškega tiskovnega društva“, „Obrambnega društva“, „Društva sv. Marte“ in Marijaniškim gojencem. Posebno se je zanimal papež za „Cecilijino društvo“ ter šaljivo pripomnil: „Recite jim: Cantino bene! — Naj dobro pojejo!“ Ko je pripomnil dr. Lampe, koliko vrlih mladeničev je združenih v naših katoliških društvih, je dejal sv. oče: „Naj bodo pogumni in zvesti! Sporočite mladeničem „Slovenske krščanske-socialne zveze“, da jih še posebej blagoslavljaj!“

* **Kmetijske zadrage.** Govor poslanca dr. Jankoviča v deželni zboru. (Začne v slovenskem jeziku.) Visoki deželni zbor! Čeprav je predmet mojega današnjega vtemeljevanja za vsem gospodarskega značaja vendar podzajem precej to prvo priliko, da govorim v visokem deželni zboru v slovenskem jeziku, ker smatram to kot samoobsebi umevno dolžnost, našo in kot važno pravico slovenskega naroda, ki zavzema dobro tretino štajerskega ozemlja. V tem oziru moramo biti dosledni, ker tako ravnanje zahteva naša narodna čast in naš narodni ponos. (Nadaljuje v nemškem jeziku.) Dragi gospodje! Prej ko začnem z utemeljevanjem mojega predloga o ustanavljanju kmetijskih stanovskih zadrug, dovolite, da z ozirom na uvodne slovenske besede sledeče izjavim: Govoril sem zaradi tega slovensko, ker sem prepričan, da imajo štajerski Slovenci, ki tvorijo velik del prebivalstva, pravico zahtevati, da dobi slovenski jezik tukaj v deželni zboru tiste pravice, ki mu pristojijo in katere bi morali pripoznati tudi vi, velemenjeni gospodje, ako vam ni brezmejna prenapetost pri razpravi tega vprašanja merodajna. Predstavlja se, da ste vi v našem položaju, da tvorite v dvojezični deželni narodno manjšino. Gotovo bi bilo za vas v tem slučaju samo ob sebi umevno, da bi se posluževali v govorih, interpelacijah in predlogih svojega maternega jezika. In kar je za vas, velemenjeni gospodje, pravično, mora biti tudi za nas. Posluževali se bomo torej v bodoče večkrat svojega maternega jezika, da dokažemo naše pravice.— Sedaj pa dovolite, da utemeljim svoj predlog. Postava o obveznem ustanavljanju kmetijskih stanovskih zadrug je storila dolgo in težavno pot, predno se je sklenila. Šestkrat jo je predložila vlada v državnem zboru. In to vsled tega, ker so se pojavila nasprotujoča se mnenja, posebno glede izvrševanja in se je v začetku tudi mislilo postaviti o stalnih domovih žnjo zvezati. Zaradi tega so to zapreko odpravili. Ko so pozneje odpravili še eno zapreko, namreč postaviti skleniti kot državno postaviti, se je sklenilo kot državni okvirni zakon in se je dala s tem potrebna odločitev deželni zboru glede na potrebe posameznih dežel. Postava se je sprejela 1. 1901, cesar jo je potrdil 27. aprila leta 1902. Nedvomna stiska našega kmečkega stanu, potreba, težko gospodarsko vprašanje glede obveznih zadrug kmalo ugodno rešiti in z ustanovitvijo kmetijskih organizacij storiti pomenljiv korak na polju tako nujno potrebne kmetijske preosnovitve je napotila mojega vel. tovariša g. dvornega svetnika dr. Ploja, da je vložil tozadevni predlog in ga utemeljeval dne 30. septembra 1. 1904. Žal, da se na njegov predlog do zdaj ni nič zgodilo. Tega je bržkone največ krivo denarno vprašanje pri teh zadrugah, ker bi se v smislu postave morala ustanoviti zadruga v vsakem sodnijskem okraju. Ta bi morala imeti svojega tajnika, ki bi stal na leto 1200—1600 kron. Ker imamo na Štajerskem 163 okrajev, bi to zneslo precejšnjo svoto, ki bi se nikakor ne pokrila z 4% zvišanjem doklad. Vrhu tega bi še tudi druge potrebščine zahtevale precejšnjo svoto. Merodajno je bilo bržkone tudi to, ker se različne od države in dežele podpirane organizacije vedno bolj razvijajo in plodonosno delujejo. Nasprotno se pa mora upoštevati, da naredijo po motivnem poročilu državnega zbora te stanovske organizacije velike koristi, ker tvorijo krepko zastopstvo kmečkega stanu za obrambo njegovih materialnih in pravnih koristi. S tem se tudi oživlja duh skupnosti celega stanu in se povzdiga skrb za celi stan. Velike važnosti bi bil tudi njihov nadaljni razvoj. Iz teh vzrokov sem še stavljal zopet ta predlog ter ga priporočam deželni kulturnemu odseku v temeljito preučevanje. Če se zaradi od meni navedenih ali pa drugih, meni neznanih vzrokov moj predlog odkloni, naj se vsaj povejo vzroki, da naši

kmetje vedo, zakaj se ravno pri nas to ne uvede. Če se pa sklene ustanavljati te organizacije, kar bi jaz pozdravil z odkritim veseljem, potem prosim za pravično upoštevanje narodnostnih razmer v naši deželi. V formalnem oziru prosim, da se ta predlog od deželne kulturnemu odseku.

* **Novo breme občinskim predstojnikom** je naložilo štajersko namestništvo lanskega leta. Gre se za iztirjatve zaostalih doneskov za okrajne bolniške blagajne. Stvar obstoji v tem, da se je občinskim odbornikom naložila iztirjatve na sledeči občirni način. Župan dobi rubriko s pripetim plačilnim nalogom. Pri vročilu te plačilne naloge je stranki na voljo dano, znesek izročiti županu in to v razpredelku 2. rubrike zabeležiti oziroma zapisati opombo ali slučajni ugovor. V razpredelku 3. zapiše vročevalc beležke, ako ni izročil nalog kateremu strankinemu domačinu oziroma zabeležiti ustmeno izjavno dolžnika. V razpredelku 4. izpolni občinski predstojnik 6 točk in pošlje rubriko okrajnemu glavarstvu. V razpredelku 5. dobi župan nalog, da izvrši rubežen ali cenitev. Z izpolnjenim razpredelkom št. 6. poroča župan o izvršitvi rubljenja. Končno se mu v razpredelku 7. naroči, da izvrši dražbo in pošlje izkupljeni znesek dotični blagajni. To bode delalo županom mnogo sitnob in če bo šlo tako naprej, potem si mora župan nastavitvi tajnika in kmet, ti pa plačaj. Prosimo deželne poslance, da delajo na to, da se ta ukaz razveljavi oziroma da se v bodoče kaj takega več ne nalaga, sicer bode padlo marsikateri zavarovalnici v glavo, da bode opravljala občina njene posle v prenešenem delokrogu.

* **Poškodbe po divjačini.** Deželna poslanca dr. Jankoviča in Roškar sta stavila na deželni odbor sledeči predlog zaradi poškodb po divjačini v tej zimi: Po časniških poročilih in osebnih naznanilih je vsled velikega snega in hude zime povzročila divjačina kmetom na sadnem drevju in trtah veliko škodo. Posebno na Spodnjem Štajerskem tarnajo kmetje, kako velikansko škodo so jim naredili zajci z ogledanjem sadnega drevja in trt čeravno so iste obvarovali z apnom. Da navedem samo nekatere slučaje, omenim, da znaša samo v Petrovčah škoda po divjačini 500 K, posestniku Štefanu Koželj v Teharjih so uničili zajci med 1000 drevesc okoli 300 2- do 3-letnih, čeravno jih je namazal z apnom. Lansko leto je apno varovalo drevesca. O zelo velikih poškodbah se poroča iz Savinjske doline, Savske doline, Murskega polja, Slovenskih goric itd. Zaradi tega vprašajo podpisani: 1. Ali je visoki deželni odbor voljen, predložiti novo posebno postavo o poškodbah po divjačini, ker nova lovška postava ne ščiti kmeta pred takšnimi poškodbami in je vsled tega trpel kmet letos velikansko škodo; 2. če je voljan, dati izjemoma odškodnino tudi fistim posestnikom, ki niso svoje nasade zavarovali, ker jih je prehitela letošnja huđa zima; 3. ali je voljan, dati navodila, da bodo kmetje za vse odškodovani.

* **Napadi na kmečke kandidate.** Sprejeli smo: „Narodni list“ je v števil. 10 dne 7. marca izrekel svojo sodbo o kandidatih Kmečke zveze. Nad vse srečni narodovci so sedaj prepričani o duševni in gospodarski revščini kmečkih kandidatov. To navdaja vse narodovce in njih modrijane s trdnim zaupanjem, da zginemo kandidati Kmečke zveze“ kar najprej iz površja, ter ponižno prepuščimo vse delo za javnost njim, kateri so edini poklicani in zmorni osrečiti vse stanove ter rešiti kmeta-trpina. Le pogledajte jih, kako so skrbni in postrežljivi: v enem svojem „Narodnem listu“ se debelo nalažejo o tebi, ako nisi njih kalibra: ako želiš, ti v drugem listu prvotno laž popolnoma preključijo. Ako pa pogledaš sledečo tretjo številko, najdeš prvo laž v nekoliko drugi obliki zopet ponovljeno in še najmanj pet na novo pridjanih. Pa še naj kedo dvomi, da niso sposobni za vse? Njih tujakšnji dopisnik se je dvignil visoko nad navadne ljudi, on ni vezan na resnico, tudi ne na dostojnost. V enem in istem članku mi dvakrat oponosi farovške piščance. Preneumno bi bilo odgovarjati na take budalosti. Omenim samo to, da se ne sramujem stopiti v farovž, v katerem stanuje pošena in blaga duhovščina. A tje ne zahajam nikdar zaradi zavidanih piščance, ampak z uradnimi ali sploh javnimi opravili. Dalje trdi dopisnik, da govorim v deželni zbornici le to, kar mi drugi poslanci pišejo. O tem pa zahtevam od njega dokaze. Ako mi dokaže, da mi je spisal kdorkoli vsaj en govor, tedaj mu radovoljno izplačam 100 kron, v ktere koli namene, ako mi tega ne dokaže, kar mi tudi ne more, ker še mi nikdo nobenega govora spisal ni, zato ga že danes imenujem brezsravnega lažnika. Nadalje mi pravi, da sem v kmetovanju skrajno zanikern. No, hvalil se ne bom, ker lastna hvala smrdi. Preživljal sem dozdej sebe in svojo rodbino pošeno. Bogat nisem, pa tudi ne bom; ker nemorem pa tudi nočem delati advokatskih ali notarskih in ednakih računov. Delam mnogo za javnost in sprejemem včasih tudi nevhvaležnost za plačilo. A to trdim, ako mi blagoslovi Bog moje delo zanaprej tako kakor do zdaj, tedaj se naj noben narodovec ne zboji, da bi prišel jaz ali kateri od mojih niemu v oskrb ali nadlego. Konečno trdi, da me v lenarčkem okraju noben kmet ne mara. Tega do sedaj pač nisem vedel, pa še tudi danes ne verujem. Nekteri kmetje so mi zatrdili, da so me minuli četrtek dne 7. t. m. zbrani kmetje pri Sv. Lenartu v lepem številu nad 200 enoglasno svojim kandidatom proglasili. Če so to storili zaradi tega, da me ne marajo, da se me znebijo in odpravijo na Dunaj, tega mi niso povedali. Vprašajte jih, vi gospod narodovci kot dopisnik, da lahko to v vaš list poročate. S poštenjaki

kmeti, katerih ima Sv. lenartski okraj v obilnem številu, sem dozdej prav dobro shajal. Imam tudi nasprotnike, med temi nektere štajerčijance, grozno nasprotni so mi pa vsi narodovci, a teh je vsled zdravega razuma našega ljudstva tukaj bore malo. Zanaprej na vsako laž, katero bode „Narodni list“ znova prinesel, ne bom odgovarjal; škoda za čas. Ako pa sploh miru ne bo, potem bom poročal, katerih sredstev se tukajšnji narodovci za rešitev kmečkega stanu že dozdej poslužujejo in še bodo posluževali. Udani J. Roškar, kmet in deželni poslanec.

* **Lov na vollice.** Narodna stranka zatrjuje polnih ust, da jim je sveta skrb tudi za delavstvo. Toda narodovci vidijo delavstvo samo v Trbovljah in Hrastniku, samo tamkaj prirejajo shode, drugod po slovenskem Štajerskem pa se popolnoma nič ne brigajo. Zakaj? Ker jim ni za delavstvo, ampak samo za glasove pri volitvah. Toda Kmečka zveza bo pokazala, da bo ona za vse stanove skrbela, in za to je brezdvomno, da bodo delavci šli za našimi poštenimi ljudmi, ne pa za političnimi sleparji.

* **Zagrizenost.** Nemcem se je posrečilo po dolgem rovanju, da je bil prestavljen vinarski inštruktor gosp. Ašič iz Ormoža v Šmarje. Kakor poroča sedaj „Grazer Tagblatt“, je zakrivil gosp. Ašič samo to, da je razpošiljal za svoja predavanja slovenska vabila. Slovenski kmetje, ali boste res pustili, da dela par privandranih Nemcev in pešiča njim udanih nemčurjev kar hoče. Ali se vaše roke ne stisnejo v pest?!

* **Zrakoplov** so videli v četrtek dne 7. t. m. po Spod. Štajerskem. Bil je velik, bel zrakoplov, ki je jadril visoko v zraku proti jugu. Kakor se poroča, je padel na tla v Kočevju na Kranjskem. Neki stotnik se je peljal v njem iz Dunaja in je rabil do Kočevja samo pet ur.

* **Celjska „Domovina“** obsoja, da je dr. Lueger daroval za nemško šolo v Hrastriku 20 K. Tudi mi to odločno obsojamo, zraven pa opominjamo „Domovino“, da je njeno narodnjaštvo glede sol zelo dvomljive vrednosti, ker njeni pristaši sami po shodih agitirajo za nemščino v ljudskih šolah in ker ji je morda znano, da je jeden celjski steber nove stranke dobival svoječasno v Hrastniku celo nagrado za vrlo poučevanje v nemščini.

* **Kdo daje „Domovini“ smer?** Kadar se bližajo volitve, se „Domovina“ vedno prelevi iz jokave slogaške v bojevitvo liberalko. Tako tudi sedaj, ko se posebno odlikuje po surovih osebnih napadih. Pravijo, da nadzorujeta sedaj pisavo in politično smer dr. Hrašovec in dr. Vrečko. Ne vemo, koliko je resnice na tem, zato pričakujemo jasnega odgovora, da se pokaže, ali se res skrivajo pod prvaško krinko tudi pristni liberalni obrazi!

* **Kmetje — slaboumni!** Kmete, ki so se udeležili dne 3. t. m. zaupnega shoda v Šmarju pri Jelšah, označuje celjski „Narodni List“ za slaboumne. Kmetje si bodo ta kompliment vkljub svoji „slaboumnosti“ dobro zapomnili. In vi, liberalni g. učitelj Ferline, ki tako gorite za novo stranko, kaj rečete k temu, da vaše glasilo tako nesramno piše o kmetih. Seveda nič, ker niste nikdar kmeta marali!

* **Vse taji.** Pišejo nam: Vse taji dr. Kukovec v zadnjem „Narodnem Listu“, kar se mu po pravici očita v javnosti političnih grehov. Dejstvo je namreč, da je v liberalni stranki sami nastala zadnji čas velika nevolja proti Kukovcu zaradi nespreditnega vodstva. Kjer zine, tam naredi vsaj nove težave stranki, če je celo ne kompromitira. V liberalnih krogih se mu je tudi hudo zameril nedostojen in nepremišljen nastop dne 7. febr. v Mariboru, kjer je moral osebe, ki jih je napadal, parkrat zgrievano za odpuščanje prositi. Drugi so se zanj sramovali. Zahtevalo se je torej od njega, da svoje neumne in nespreditne izreke in korake v javnosti popravi ali razjasni. Mož, namesto da bi vsled takega nezaupanja odstopil, pa prinese v zadnjem „Narodnem Listu“ zagovor pod napisom: „Ker se mi to priporoča, nekoliko odgovarjam.“ No, no, to je bil še malo več nego priporočilo! In kako slabo se zopet zagovarja! Tako n. pr. pravi: da nikdar ni v Brežicah niti kje drugje klical „rajsi Čobala nego klerikalca.“ To je res, in tudi vsi podpisemo, da tega nikdar ni klical. Ampak čujte, on je klical: „rajsi Čobala nego dr. Benkoviča!“ Če dr. Kukovec misli, da take spretnosti iz sodnih dvoran veljajo tudi v javnosti, se jako moti.

* **„Farovške piščance“** očita celjski liberalni list g. Roškarju. Na to nesramnost odgovarja gosp. Roškar sam. Odkrito povedano, da takih ostudnih osebnih napadov nismo pričakovali od Narodne stranke in mislili smo, da nam ne bo treba z nasprotniki stopati v te nižave. Toda začeli so in vojno pravo ima sedaj svoje mesto. Za to mi rečemo danes samo to, da dr. Kukovec, Božič, Spindler, Dolar in drugi naj kar molčijo o farovških piščancih, ker so se ti moške skoro skozi celo gimnazijo redili in študirali s farovškim denarjem in bi brez te podpore bili še sedaj svinjski pastirji. Sicer pa še rečemo enkrat, da taki napadi niso po našem okusu, toda kadar bomo izzvani, šel bo zob za zob.

* **„Narodnemu listu“ v odgovor** smo dobili iz Hotinje vasi sledeči dopis: Slučajno smo dobili „Narodni list“, kateri našega župana F. Pišek grdo obrekuje, da ima najboljši zanemarjeno posestvo v Hotinji vasi. Podpisani, ki razmere natančno poznamo, izjavimo iz lastnega nagiba sledeče: gosp. F. Pišek ima kmetijo v najboljšem stanju; travniki, njive in sadonosniki se odlikujejo in njegova živina je marsikateremu v vzgled. Le njemu se imamo zahvaliti, da

se sadjarstvo pri nas tako lepo razvija. Za povzdig živinoreje in umno gospodarstvo je že mnogo žrtvoval. Kot župan nam je občino vzorno uredil, oskrbel lepo brizgalno, h kateri je občina samo 300 kron prispevala, vse drugo, (stala je 2400 K) je drugod nabral. Ceste imamo zdaj najlepše, da smo na nje ponosni in zato smo si ga pred kratkim spet četrtokrat za župana izvolili. „Narodni list“ naj vzame to naznanje in če hoče obrekovanje popraviti, naj to objavi. Podpisanim je v čast, da je Fr. Pišek na občno željo kandidat za državni zbor. Hotinja ves, dne 9. sušca 1907. Anton Lobnik, velep. in obč. svetovalec. Franc Primec, krčmar. Miha Divjak, obč. odb. Janez Horvat, obč. odb. Franc Pungartnik, obč. odb. Jakob Falež, obč. odb. Janez Žigart, obč. svetovalec.

*** Osební napadi.** „Narodni List“ napada po svojem vse, kar ne trobi v njegov rog. Noben kandidat „Kmečke zveze“ mu ni po godu, lopne pa tudi po vsakem, o katerem le malo čuti, da bi se zanimal za „Kmečko zvezo“. Zvest si svojemu programu, „osebnosti se bodemo izogibali“, je napadel „Narodni List“ v štev. 10 med drugimi tudi na prav podoben način v celjskem okraju glede svoje neustrašljive močnatosti in občne poštenosti zelo priljubljenega veleposestnika in c. kr. fin. komisarja iz Št. Jurija ob juž. žel. dr. Jos. Povalej, o katerem bi pač tudi voditeljem „Narodne stranke“, če bi jim bilo sploh kaj za stvar, moralo biti znano, da je vpisan v imenik veleposestva za okraj Celje, da poseduje tedaj „precej“ zemlje, katero pa si je na prav pošten način pridobil in sicer deloma že v dobi, ko so sedanji slavni voditelji „Narodne stranke“ še po šolskih klopek hlačke trgali. Sicer pa pričakujemo, da bode „Narodni List“ stvari in resnici na ljubo zadevo glede dr. Povaleja lojalno pojasnil, ker bi inace znala ta zadeva imeti za „Narodni List“ še prav slabe posledice. „V osebnostih Vam ne bodemo sledili“.

*** „Štajerčev“ spovednik — „kaplan“ Kirchsteiger.** „Štajerčev“ je nedavno objavil nekaj najbolj umazanih oddelkov iz spisa bivšega nemškega kaplana Kirchsteigerja, ki ga je ta izdal z naslovom: „Spovedna molčečnost.“ Raztrobil je v svet po židovskih in socialdemokratskih listih svoj spis kot zanimiv roman, t. j. daljšo, zanimivo povest. Toda vsi količkaj pošteni listi in sploh večji del književne kritike je to mazarijo z zaničevanjem prezrl, kateri pa so spis omenili, so ga s studom zavrgli, rekoč, da ni le popolnoma neumetniško delo, marveč, da je sploh samo kup svinjarij, ki jih je ta propadli duhovnik in bivši kaplan na Zgornjem Avstrijskem namislil in nabral, da bi sramotilo sveto spoved in zlasti še katoliške duhovnike kot nečistnike in sploh najbolj propale in zaničevanja vredne ljudi. Omeniti namreč moramo, da je bil Kirchsteiger od škofa v Lincu zavoljo nenravnosti in celo posilnosti suspendiran, t. j. zabranilo se mu je opravljati duhovsko službo; predno pa je bil sodnijsko obsojen, so ga zdravniki proglasili za umobolnega. Ko pa je bil izpuščen, se je začel ponujati židovsko-socialdemokratskim listom, po katerih je izdal tudi imenovani svoj spis: kajti samo ti so bili za tolike svinjarije še dovzetni — in pa naš častitljivi liberalni dnevnik „Slovenski Narod.“ Izšel je namreč nedavno slovenski prevod prvega dela te knjige, ki ga je napisal nek socialdemokrat, in „Slovenski Narod“ je to delo „zelo priporočal.“ Zato seveda tudi ni smel izostati „Štajerčev“ urednik Linhart, bivši socialdemokrat, zdaj veliki vsenemec in osrečevalec in rešitelj slovenskega kmeta. Pa občudujte njegovo doslednost! Ako zleže ali pa od kot iz sveta izve za kako pohujšljivo dejanje tega ali onega duhovnika, kako vam ga zna popisati kot celega satana. A ta v dnu srca in duše pokvarjeni Kirchsteiger mu je naenkrat najmanj toliko vreden, kot vsi evangelijski, če ne še več! Drugi duhovniki so mu hinavci in lažniki, le Kirchsteiger govori neskaljeno resnico, samo za svetnika ga danes še ni proglasil. Pa če ga bo še dalje imel za svojega spovednika in svojega dvornega „kaplana“, se morda to še lahko zgodi. Štajerčeve backe pa bodo te umazanosti gotovo silno ublažile ter napravile iz teh „naprednjakov“ same nedolžne angelce!

*** Duhovnik po srcu — „Štajerca.“** Razun svojega domačega kaplana Kirchsteigerja ima „Štajerčev“ od časa do časa še druge dvorne duhovnike, ki vendarle njemu diše! Tako zna povedati zadnjič novico, da je v nekem staroliberalnem bavarskem listu pisal nek duhovnik o tem, da se duhovščina ne bi smela baviti s politikom (to milo pesem zna pač „Štajerčev“ najbolj ginljivo peti!). „Štajerčev“ dostavi k temu med drugim vzklik: „Te besede mora verovati vsak katoliški kristjan, ker jih je zapisal katoliški duhovnik!“ Hm, véasih smo čitali, da duhovnik o politiki sploh ničesar ne zna in ne sme govoriti, in da duhovniku sploh ne smemo ničesar verjeti, zdaj bi pa temu „Štajerčevemu“ liberalnemu duhovniku (ki pa je posvečen najbrž od kakšnega židovskega časnikarja!) moral „verovati“ vsak kristjan! O pamet, kaj se tako hudomušno skrivaš pred „Štajerčevom“!

Slovensko katoliško akademsko društvo „Zarja“ v Gradcu. Na občnem zboru dne 7. marca je bil izvoljen za letošnji sledeči odbor: phil. Jos. Puntar, predsednik; iur. Bošt. Schaubach, podpredsed.; iur. Fr. Kovač, tajnik; iur. Fr. Logar, blagajnik; iur. Iv. Milač, knjižničar; iur. Aloj. Juvan, gospodar.

Slov. kat. akad. društvo „Danica“ na Dunaju si je izvolilo na svojem občnem zboru dne 5. marca za 6. tečaj sledeči odbor: filoz. Ivan Dolenc, predsednik; iur. Lav. Kemperle, podpredsednik; med. Matej Justin, tajnik; fil. Jakob Šilc, blagajnik; med. Leopold Ješe, knjižničar; fil. Ernest Tomec, gospodar.

*** Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** so od 1. do 28. sve. čana 1907 poslali prispevke in darila p. n. gg. in društva: Jakob Gaš parič, kaplan na Dolu pri Hrašniku, nabral v gostilni pri Peklarju 10 K. Fran Avsec, Št. Jurij, 5 K; Ljudmila Pirnat, Gradec, nabrala pri druž. lesem večeru „Sokola“ 13 K; hranilnica in posojilnica v Dolu 20 K; I. Podlesnik poslal nabrano vsoto pri veselici v Ribnici na Pohorju 40 K 70 vin.; podružnica na Vranskem 100 K; Mohorjani pri Sv. Emi p. Pristava 2 K 16 vin.; Davorin Vrinšek, Rečica, 20 K; posojilnica v Trbovljah 40 K; dr. Karol Grosman, Ljutomer, 5 K; Val. Mikuš, Št. Jurij, dar Mohorjanov 9 K; čitalnica v Kojncih 13 K 64 vin.; Otmar Golob in Fran Košenina, Kozje, poslala dar 4 K; dr. Fr. Jurtela, Ptuj, 5 K; županstvo okolice Mozirje 20 K; posojilnica v Gornji Radgoni 30 K; dvorni svetnik dr. Ploj, Dunaj, 5 K; Feliks Ferik, Maribor, 10 K. — Več rodoljubov je poslalo tudi predplačila za koledar, kateri zneski se pa radi pomanjkanja prostora niso mogli izkazati na tem mestu.

Mariborski okraj.

m Sv. Benedikt v Slov. gor. V naši precej obširni župniji nimamo sicer „Slov. Naroda“, pa vendar smo izvedeli, da se neko človeče upikava v naše „Bralno društvo“. Imamo le katoliško-narodne liste, in to dopisuna žge! Imenuje nas zaradi tega „tepec.“ Mi sprejmemo od tega človeka ta priimek, ker vemo, da vedno nerensnico govori. Priporočila nam branje „liberalnih listov“, da bi si potem lahko ustvarjali sodbo. Mi mu pa povemo, da ravno zato jih ne maramo, ker že znamo toliko soditi, posebno pa od takih se ne bomo pustili zapovedovati. Mi mu le želimo, da bi ta k nam privandrani dopisun kmalu nas „tepec“ zapustil in odišel v drug kraj, kjer mu ljudje bolj ugajajo. Mi mu želimo „srečno pot“, ter ga zagotovimo, da ostanemo pri naših katoliško-narodnih listih. Kakor smo poročali, prireja naše „Bralno društvo“ nedeljska predavanja. V nedeljo dne 24. febr. je praktično predaval mlad. Ant. Semlič o umnem sadjarstvu. V nedeljo dne 3. t. m. pa je razlagal domači g. kaplan Jož. Kavčič o „Kmečki zvezi“ in njene važnosti za kmeta, o kmečkih vprašanjih in o bližajočih se „državno-zborskih volitvah. Kmetje so se izrekli, da pristopijo vsi k „Kmečki zvezi“ in ji popolnoma zaupajo. Odbornik „Bralnega društva“.

m Spod. Porčič pri Sv. Lenartu. Ker so zadnje volitve v obč. odbor za naše posilnemece tako slabo izpadle, niso od jeze, skrbi in žalosti niti spati, ne kaj pametnega misliti mogli. Posebno najhujša dva sta si prizadevala nove odbornike zbegati in pridobiti. Mislila sta si, v kalnem je dobro ribariti. A vse njune zavijače so bile zastoj. Še njun najboljši prijatelj se je spametoval in njima hrbet obrnil. Kako kisle obraze sta delala stari župan in njegov zvesti oproda, ko sta videla, da nista nobenega glasa dobila pri županski volitvi in da bosta morala občinske vajeji prepustiti narodnim možem. Izvoljeni so: župan Fran Lorber, svetovalci Anton Vogrin, Matija Korošec in Jurij Repa. Stem je pridobljena spet ena štajerčanska trdnjava.

m Fram. V nedeljo dne 3. t. m. okoli poldneva se je vstrelil Janez Vabič, 63letni kovač v Morji. Na Svečnico si je prerezal vrat, v mariborski bolnišnici so mu rešili življenje, odposlali domov in v soboto je hotel zopet v bolnišnico, pa ga niso sprejeli; tedaj si je kupil samokres in končal z njim življenje. „Štajerčev“ je zadnjič pisal, da je bil Vabič hud klerikalec. Vražja laž, ki se je sramujejo celo naši štajerčijanci! Saj vendar dobro vedo, da ni zahajal v cerkev in že dolgo vrsto let tudi ne k spovedi. Pač pa si je izposojeval od nekega viničarja „Štajerčev“, s katerim si je miril in tolažil kričečo vest. „Štajerčev!“ izbrisi naslovno ime „Štajerčev“ in natisni Lažnik!

m Sv. Lenart v Slov. gor. Z ozirom na izjavo dr. Tipliča v zadnji številki „Slov. Gospodarja“, v kateri preklicuje, da bi ga bila — kakor je poročal „Slov. Gospodar“ — lenarska čitalnica vun vrgla in sicer v slovesni seji, pripomnimo to-le: Beseda slovesna seja je bila zapisana ironično; mi smo hoteli povdarjati samo dejstvo, da dr. Tiplič ni več predsednik lenarske „Čitalnice“, ker so mu spodje liberalci vzeli to čast — v neslovesni seji pri kozarcih vina — ter mu porezali zvezde čitalniškega predsednika, česar ne morejo tajiti. O osebnem razmerju in občeivanju med njimi in dr. Tipliču pa mi nismo nič pisali.

m Sv. Anton v Slov. gor. Mi tukaj pri Antonu še precej napredujemo. Bralno društvo precej živahno deluje, saj boljše skoraj ne more, ker nima prostora, kam bi svojo „lavo nagnilo. Ker v šoli nima več prostora, čeravno smo morali dozidati velike zidine, kar nas je stalo mnogo tisočakov. Naš g. učitelj so preveč liberalni, ker ne marajo slišati pozdrava „Hvaljen bodi Jezus Kristus“ od nikogar in niti od šolarjev. — Grdi, lažnjivi, umazani ptujski „Štajerčev“ še vedno zahaja v našo faro. Sramujte se ga!

m Vrhloga pri Slov. Bistrici. Občina Vrhloga je največja v slovenjbistriškem okraju in ima tudi 18 odbornikov. Do sedaj še ni bilo v tej občini dobro organizirane slovenske kmečke stranke — nihče se ni upal stopiti na noge proti štajerčijanski stranki. Dobili pa so se zavedni možje v občini, ki se zavedajo, da jih je rodila slovenska mati in sklenili so, to občino rešiti nemürskega upliva, ker so videli, da je to tudi na Črešnjevcu šlo l. 1906. Za to je nastopila 18. februarja 1907 slovenska kmečka stranka pri občinskih volitvah. Štajerčijanska pa si ni mislila tega, in upala je na zmago. Toda propadla je. Voljenih je bilo 10 katoliško-narodnih mož izmed 18 odbornikov in sicer: v III. razredu: Auer Janez, Golob Simon, Dobršek Janez, Kline Jakob, Koren Franc, Spes Anton; v II. razredu: Vnuk Simon, Jernejšek Jožef, Horvat Štefan, Sor-

šek Valentin. Ostali: Mlaker Valentin, Šoba Blaž. V I. razredu: Mlaker Jurij, Golob Jožef, Golob M., Bračič Jurij, Pernat Jurij, Soršek Štefan. Par obžalovanja vrednih mož je snedlo svojo besedo in se vzedlo na limanice štajerčijanski stranki. To pa ni čuda, zlasti za tistega ne, kedó pozna Kresnika, kateremu so začele tudi v tretji občini tla pod nogami vroča postajati. Tudi ta občina bi rada imela župana, ki bi bil zaveden katoličan in narodnjak, ne pa privrženec Stigerjeve stranke; moža, ki bi znal samostojno misliti in delati, ne pa da bi vse prepustil svojemu tajniku. Za Kresnika in njegovo stranko ni več prostora v Vrhlogi.

m Sv. Križ. Mohorjani so darovali za družbo sv. Cirila in Metoda 5 K 13 v.

m Sv. Rupert v Slov. gor. Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo na Mursak-Fraso-i gostiji 7 K 20 v.

Ptujski okraj.

p V Kostivnici priredi prihodnjo nedeljo dne 17. marca takoj po večernicah „Katol. pol. društvo za sodnji okraj Rogaški“ pri Lindiču javen društven shod. Govorila bodeta g. nadžupnik Fr. Korošec o novi volilni postavi za državni zbor in g. posestnik Franc Vizovišek o sedanjih političnih strankah na slovenskem štajerskem. Vsi krščanski volilci, možje in polnoletni fantje, so na ta shod uljudno povabljeni. Pridite, pokažite svetu, da nismo zaspanci!

p Ornig — pred sodnim stolom. Deželni poslanec Šaherl je v terek v deželnem zboru hudo prijema ptujskega Orniga. Očital mu je, da je dal po svojih uradnikih ponarejati račune in knjige in da je naravnost izvršil goljufijo na državnem erarju. Lahkomiselno je delal mestu dolgove, tako da v Ptujju mora priti polom. Zidale so se stavbe, da so ptujski mogotci lahko kaj zaslužili zraven. Cela vrsta ljudi je izrabljala svoja mesta, da so se obogatili. Ornig je podpiral svojo zlahto in prekorail celo vrsto postav. Vse to in druge reči mu je očital Šaherl že v svojem listu, a Ornig si dosedaj še ni upal tožiti. Ornig se je na to v deželnem zboru jako slabo zagovarjal. Pravil je, da za to ni tožil, ker so mu občinski svetovalci rekli, da naj ne toži. O je, Ornig!

p Kaiserjevo hišo z žganjarino je na javni dražbi kupil M. Straschill znani žganjarski bogataš na Bregu, za 49.000 K. Takoj bo tam otvoril šnopsarijo, katera naj pomaga potopiti pamet in denar najubožnejših ljudi v Ptujju in zlasti okolici! To je „napredno delo“ načelnika naprednjaške štajerčijanske zveze, da otvarja povsod, po Ptujju in ptujskem polju šnopsarije! „Štajerčev“, kaj praviš na to, da te vidimo vedno le v šnopsarski družbi? — Dne 27. febr. je na Bregu pri Ptujju nagloma umrl gostilničar Jož. Pogatseh nigg. Bil je prej še zdrav in dobre volje, a naenkrat se je zgrudil in bil je mrtev! Kakor kaže ime, je bil hud nasprotnik Slovencev; en dan po pogrebu, dne 3. marca je v njegovi gostilni imela volilni shod vsenemška t. j. najbolj propadla nemška stranka.

p Sv. Tomaž pri Ormožu. S 1. t. m. smo dobili vozno pošto, ki vozi vsak delavnik v Ormož po sledečem redu: od Sv. Tomaža ob 12. uri 45 minut, v Ormož pride ob 3. uri 45 minut, nazaj iz Ormoža ob 4. uri 30 minut, k Sv. Tomažu pride ob 7. uri 30 minut.

p Cirkovec. Dne 9. t. m. nas je bilo od tukaj 19 fantov na naboru. Potrdili so nas osem. Novince.

p Sv. Lovrenc v Slov. gor. Zborovanje pol. nar. gosp. društva vršilo se je prav živahno in z zanimanjem za dobro reč. Po volitvi odbora je govoril starosta društva gospod Koser o programu Kmečke zveze, kar mu vsi burno odobravajo; nadaljuje govor o potrebi dobrih kat. časnikov, ter povdarja ogromno škodo, katero napravljajo našemu ljudstvu slabi časopisi, ki so res strup za naše vero slovensko ljudstvo. To spričuje govornik z raznimi žalostnimi-resničnimi zgledi. Načelnik razlaga postavo o novih volitvah, na katere se že moramo pripravljati. Zborovalci so se izrekli za kandidata „Kmečke zveze“, kateri bo deloval za vero, dom, cesarja. Bil je še gospodarski pogovor o rezi posebljene trte, ter se s prispevki za Kmečko zvezo zaključil zborovanje.

p Cirkovec. Sklicevaje se na par. 19 tiskovnega zakona, zahtevama podpisana, da na istem mestu in z istimi besedami ponatisnete v prihodnji bi bil kakor pišete v Vašem listu z dne 21. febru. številki Vašega lista sledeči popravek: Ni res, da arja št. 8 umrl tu bivši učitelj Franc Starašina dne 10. februarja t. l. Res pa je, da je bil Franc Starašina učitelj v Rogatici, ki je pa bil ta čas pri svoji materi v Cirkovcah. Nadalje ni res, da bi se bilo tisto večer divjalo in plesalo v par korakov oddaljeni krčmi do ranega jutra. Res pa je priredilo Bralno društvo občni zbor in veselico pri meni, nar kar jaz nisem mogel, ker je že bilo vse pripravljeno, odpovedati veselice, ker so že bili stroški in ljudje povabljeni. Res pa je, da sem dal muziko ustaviti kmalo po polnoči. Nadalje ni res, da bi tudi jaz župan-krčmar hotel kaj zaslužiti, ter v ta namen imel muziko, res pa je, da je prišel k meni neki godec ter me prosil, če sme katero zaigrati, da bi si zaslužil kakšen krajec, sem mu v to dovolil, ko sem pa slišal, da je g. Franc Starašina umrl, sem muziko takoj ustavil. Cirkovec, dne 3. sušca 1907. Anton Goliat, župan in krčmar: Matija Korže.

Ljutomerski okraj.

I Volilne shode priredi dne 17. t. m. dež. poslanec Ivan Roškar v št. Juriju ob Ščavnici in v Ljutomeru. Kmetje, na shod!

I Vučja ves pri Sv. Križu. Naš gospod nadučitelj kaže čudne barve. Predno je postal to, kar je, je bil, skoro bi rekli, klerikalec, kako je hodil takrat po župniščih, proseč podpore v svojem kompetovanju! Kako se je izdajal za prijatelja duhovništva! A sedaj, ko že trdno sedi, se je pa čisto prelevil, križevskim mladeničem je očital, zakaj imajo v Bralnem kruštvu za predsednika gosp. župnika Weixla, na zadnji shodu Bralnega društva je pa kar javno govoril za liberalne liste; da po učencih razpošiljava „Narodni list“, to je javna tajnost. G. Cvetko, mesto da rujete med udi Bralnega društva rajši kaj zanj storite, kakor g. Herzog in g. Rajh. Hujskal bi kdobodi, a delati... Gospod, mi smo Vas veseli sprejeli, zakaj s takim postopanjem kalite naše navdušenje za Vas? Če pa že hočete osameli biti med šolskim zidovjem ali k večjemu kričati z nekaterimi našimi šnosparji, drago Vam, a mi Vučeni vemo tudi svojo pot hoditi! Sicer pa na svidenje, če ne bo boljše! Delajte za narod, a ne proti njemu!

I Sv. Jurij ob Ščavnici. Dne 24. svečana je imelo naše društvo svoj letni občini zbor v prostorih gosp. Kocmuta na Vidmu, (za kar mu vsa hvala!) Prvi spregovori predsednik gosp. Jernej Košar. V svojem govoru je zlasti mladini priporočal svojo dolžnost izvrševati: 1) dolžnost do Boga; kdor tega ne izpolni, je slab gospodar, žalosten državljan, mož brez vere, je tič brez peruti; 2) spoštujte sami sebe; ohranite si poštenost, pazite na svoje zdravje; 3) dolžnost do bližnjega; spoštujte drug drugega. — Micika Horvat je kot zastopnica Dekliške zveze deklamovala pesem „Oljki“. — Sledila so poročila tajnika, blagajničarja in knjižničarja. Nato se je primerno volil odbor za l. 1907. Skoro enoglasno je bil izvoljen stari odbor, namreč: Jernej Košar, predsednik; Franc Stuhar, tajnik; Valentin Kocbek, blagajnik; Ivan Košar, knjižničar; Anton Jaušovec iz Seliša in Rado Nemeč iz Dragotincev, odbornika; Jurij Brumen in Jakob Košar, pregledovalca računov. Ivan Golnar je kot zastopnik Mladeniške zveze predaval o koristi rajfajzenovk; Micika Janžek je deklamovala Gregorčičevega „Samostanskega vratarja“, Anika Jurkovič pa „Pri jezu!“ Občini zbor je soglasno odobril imenovanje dr. Großmana častnim članom Bralnega društva z ozirom na njegove zasluge za društvo tekom celih 20 let njegovega obstanka. — Tajnik in blagajnik sta podala točno sestavljena poročila o delovanju društva. Knjižnica se je pomnožila za 156 komadov, knjig se je prebralo 905. Društvo je priredilo sedemkrat gledališke predstave.

I Veržej. Dne 9. marca je nagloma umrl za pljučnim vnetjem tržan Jožef Ostre v najlepši moški dobi. Svoj čas je bil več let trški župan. Bil je zaveden narodnjak in tudi sotrudnik našega lista. Pogreb je bil dne 11. t. m. pred poldnem ob veliki ydeležbi.

I Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici naznanja, da priredi do 1. sept. sledeče veselice: dne 1. aprila, 16. junija; dne 4. avgusta bo obhajalo svojo dvajsetletnico, pri kateri bo dalo v predstavi „Martina Krpana“. Vse, ki se zanimajo za naše gledališče, prosimo, da nam blagovoljivo oskrbeti vsega potrebnega, zlasti primerno obleke!

I „Mladeniška zveza“ pri Sv. Juriju ob Ščavnici javlja, da priredi na Križev, dne 9. maja t. l. velik shod mladeniških Marijinih družeb in mladeniških zvez iz vseh Slovenskih goric. Cerkvena svečanost se vrši pri Sv. Duhu, popoldanje zborovanje pa v društveni uti pri Sv. Juriju. Dne 9. junija bo pa istotam shod vseh dekliških Marijinih družeb in „Dekliških zvez“ iz Slov. goric deloma pri Sv. Duhu, deloma pri Sv. Juriju. Natančnejši spored se bo pravočasno objavil. Prosimo dotična vodstva, da nam blagovoljivo nemudoma naznaniti svoje navede in želje ter ali se udeležijo teh slovesnosti ali ne. Vsa tozadavna pisma je poslati tajništvu „Bralnega društva“.

I Bralno društvo pri Sv. Križu na Murškem polju se v imenu našega novoustanovljenega tamburškega zbora prisrčno zahvaljuje našim gg. rojakom za prispevke in za njihovo godbo no orodje. Darovali so: Č. g. Ka dinar c. k. profesor veronsuka v Celju 5 K; Č. g. Štraki, župnik pri Sv. Petru 5 K; g. Lederhas, c. k. profesor v Ljubljani 5 K; g. Bežan, c. k. rotar v Marenbergu 5 K; Č. g. Kosl, kaplan v Celju 4 K; Č. g. dr. Slavčič, duhoven v Celju 2 K. B. g. plati! Tudi druge naše gg. rojake uljudno prosimo, ako bi se nas iz tega namena blagovolili spominjati.

Slovenjegraški okraj.

s Št. Ilj pri Velenju. Pri nas so sejni pone-deljek po tih nedelji 4. avgusta in 1. septembra vsakega leta!

s V Ribnici se bode obhajala tridnevna 17., 18. in 19. t. m. Vodil bode to pobožnost č. o. Ciril Goričan, kapucinski vikar v Celovecu.

s Ribnica na Pohorju. Umrla je dne 14. m. m. bivša posestnica na Arlici, Apolonija Sgerm, bila je blaga mati sedmerih otrok, pa tudi mati ubožcev. In komaj so ranjko mater izročili materi zemlji, že je najstarejša hči Jozefa Sgerm omožena Womer, podomače Papotnik po kratki boleznii umrla dne 19. m. m. Zapustila je šest otrok in žalujočega soproga. Obakrat je velika množina občinstva spremljala rajnki na zadnji poti. Sveti jima večna luč!

s V Vuzenici so zmagali Slovenci pri občinskih volitvah v vseh treh razredih.

s Iz Št. Ilja pri Velenju. Blizu 50 mož nas je bilo na shodu dne 10. sušca v Velenji pri Špenku samo iz šentilske občine. Veseli smo bili shoda in pa nastopa našega vrliga župana Korena p. d. Tomazina. Njegovo sposobnost spoznava tudi Narodna stranka, za to se trudijo, da bi ga dobili na limate. Po shodu ga je neki mladi gospod iz Šoštanja vabil in spravil v drugo krmo, kjer so bili zbrani

prištaši Narodne stranke. Pa ni šel, in zastoj se trudite, ne bote ga dobili. Toliko pa ga že poznamo, da je mož in se ne da ganiti. Povsod, tudi na Kranjskem, so liberalci na „kant“ prišli, zdaj naj pa na Štajerskem žnjimi viečemo?

s Slovenjgradec. V poročilu o našem shodu Kmečke zveze v „Narodnem Listu“ je neresnično, da ni bojda iz Šmartna nobenega kmeta v odboru „Kmečke zveze“. Resnica pa je, da so trije. Razumite, gospodje, z lažjo si ne boste pridobivali prištašev za Narodno stranko med našimi kmeti. — Na Jožefovo bo bojda shod Narodne stranke v Slovenjgradu. Ker je ta dan veliki cerkveni shod na Gradu, mislijo gospodje, da bode ljudstvo kar vrelo na njihov shod po cerkvenem opravilu. Pa se motite! Mi kmetje ne pridemo na shod in če bo kdo prišel v „Narodni dom“, bo prišel radi potrežbe, ne radi vašega shoda, in če tudi agitirate na vse kriple po celem okraju. Mi kmetje imamo Kmečko zvezo, vaše strančice ne potrebujemo.

s Velenje. Javni shod Kmečke zveze v Velenju dne 10. sušca v gostilni g. župana Skaza je bil nad vse pričakovanje dobro obiskan. Bilo je navzočih do 200 vrlih kmetov iz cele Šaleške doline, katerim je ob splošnem zanimanju g. dr. Verstovšek, naš rojak, pojasnil pomen združevanja sploh in namen Kmečke zveze. Žalibog, da ni bilo časa, o posameznih točkah programa Kmečke zveze natančneje govoriti. Pa vladalo je po njegovem govoru splošno navdušenje za Kmečko zvezo in ko je dobro znani govornik g. Mlaker, posestnik iz Laporja, navduševal kmete k združitvi in jih opominjal, kot skala značajnim ostati in z združenimi močmi ramo ob rami, mož ob možu nastopati, bili so prepričani, da bodo le tako edini v Kmečki zvezi dosegli izboljšanje svojega stanu in pripomogli, da se uresniči program Kmečke zveze. H skupnosti je bodril kmete tudi župan velenjske občine g. Skasa, posebno pa še tudi župan iz Št. Ilja pri Velenju, g. Koren, ki je povzemši besedo svojih predgovornikov vrlo dobro govoril, opominjaje, da kmetje pristopijo polnoštevilno k zvezi in ob volitvah skupno nastopajo. Nato so se sprejele sledeče tri resolucije: 1. radi prepovedi, da se uvaža živina iz Srbije; 2. da se ustanovi slovenska kmetijska šola; 3. da zahtevajo zborovalci od glavnega odbora Kmečke zveze, da priporoča le tiste kandidate, ki se strogo zavežejo, da bodo zastopali težnje kmečkega stanu. Bile so z navdušenjem sprejete, posebno pa tretja. Čuli so se klici med kmeti: Ta je najboljša. Shod je bil gotovo vzoren in presenečeni smo bili nad plemenitostjo govornikov. Ni eden govornik se ni z eno besedo dotaknil nasprotne Nar. stranke. Ni se hujskalo zoper liberalno „Narodno“ stranko, ne zoper učiteljstvo (vsi navzoči so priče), kakor; zmiraj to očita lažnjivi „Narodni List“ našim shodom. Da, pridite se dostojnega in poštenega nastopanja le sem učiti, govorniki Narodne stranke, ki na vsakem shodu zabavljate čez Kmečko zvezo in „Slovenskega Gospodarja.“ Pa iz tega sledi ta resnica: pri nas je delo, tu se gre za stvar, Narodni stranki pa le za agitacijo, da pridobi prištaše. Zdrav kmečki razum je tudi tu razsodil. Naj gre Narodna stranka drugam kalinov lovit, med našimi vrli mi šaleškimi kmeti jih ne dobi. Vsi bodo šli edini v boj za svoje pravice in svojega kandidata na programu zveze. To smo videli na shodu, da je to gibanje prav kakor iz ljudstva samega priklilo, da ni nič umetnega, prisiljenega, za to toliko vspuha povsod. Da, rekel je odlični mož: shod je izvrstno uspeh. Na shodu so se postavili tudi zaupniki, v prvi vrsti vsi župani Šaleške doline in drugi.

s Pogreb mestnega župnika g. Ant. Jazbeca v Slovenjgradu. Kako priljubljen je bil rajni gospod pri vseh prebivalcih v mestu in po celi okolici, pokazal je veličasten pogreb, pri katerem so mu farani in znanci še enkrat pokazali svojo ljubezen in udanost. Tisočere množice ljudstva so se zbrale pri mestni farni cerkvi, vse uradništvo v uniformah, meščani polnoštevilno in nad 35 duhovnikov. V prisrčnih besedah je govoril preč. g. A. Šlander, kanonik in dekan, o ljubeznivosti in ponižnosti rajnega gospoda, preč. g. svetovalec J. Lenart je daroval mrtvaško mašo, po maši je možki pevski zbor pred cerkvijo zapel ganljivo žalostinko „Beati mortui“. Nato se je začel sprevod, katerega je vodil preč. g. Jurčič, dekan iz Vuzenice. Po mestu so plapolale črne zastave, električne žarnice so bile ovite v črni flor, vse trovine so bile zaprte. Neregledna vrsta žalujočih se je vila na mestni mirovdvor, šolarji obeh šol so otvorili procesijo; toliko ljudstva, kakor se je vrstilo ta dan v procesijo, pa Slovenjgradec še sploh videl ni. Med uradniki vseh uradov smo opazili blag. a. okr. glavarja, načelnika okrajne sodnije, celo poslanec g. Robič je prispel iz Grada; in cela vrsta drugih dostojanstvenikov je stopala za krsto. Na pokopališču je pevski zbor zapel krasno pesem „Tugopev“; marsikatero oko se je zasolžilo, ko so doneli akordi te pesmi čez grobove kot zadnji pozdrav blagemu rajnemu.

s Vuzenica. Dne 7. marca bile so pri nas občinske volitve. Pri tej priliki so slov. kmetje pokazali, da se nikakor ne udajo nemščurkim tržanom, kateri so na vse kriplje skušali jih pridobiti. Prav tako! Le hrabro po tej poti naprej. Če vas tudi tržani sedaj imenujejo osle in še kaj hujskega, nič se ne zmenite za to. Vi ste storili svojo dolžnost, skrbeli ste za se. Naj bodejo vedno pred očmi besede pesnika: Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujevi peti. Vuzeničan.

Konjiški okraj.

k Kmetje, le vkup, le vkup! vam kliče Slovenska Kmečka zveza na zborovanje dne 19. marca po večernicah v Konjicah. Govoril bode kmet Pišek, kandidat za državni zbor. Volilci in prištaši Kmečke zveze, pridite!

k Konjice. Dne 10. t. m. je imelo Bralno društvo podučno predavanje o novi volilni postavi. Govoril je mladenič Fr. Žebot iz Št. Ilja v Slov. gor. Razpravljal je na drobno o volilni postavi in kaj imamo storiti v bodoče. Povdarjal je tudi, če bodo kmetje storili svojo dolžnost, smejo tudi upati boljših dni. Posebno je vzgled sedajna Francoska dežela, katero stiskajo brezverci: Da se pa pri nas kaj takega ne zgodi, moramo pri prihodnjih volitvah gledati nato, da bodo prišli v državni zbor le taki možje, ki bodo zastopali naše kmečke, narodne in verske koristi. Hudi boji še čakajo ubogega kmeta — pa stojmo trdno za dom, vero in cesarja. Z združenimi močmi hočemo delovati v naših Bralnih družtvih, ker tukaj se nudi nam udom veliko koristnega za bodoči poklic. Pozivljaj je vse navzoče, naj obilno pristopijo k Bralnim društvom, posebno pa mladeniči, ker le tako bodo napredovali in pridobili si potrebno znanje.

k Sv. Kunigunda na Pohorju. Minolo nedeljo predpoldne je gospod nadučitelj Močnik na ledeni cesti blizu šole padel tako nesrečno, da se mu je leva noga nad sklenkom prelomila.

k Vztrajnost naših nasprotnikov. V neki župniji konjiškega okraja dobiva župnik redno „Narodni list“. Naslov pa se ne glasi na župnika, mesto župnik stoji „pos.“, kar pomeni najbrž posestnik. Župnik vrača list redno z opombo „nazaj“, „ne sprejem“, dopošiljatev naj se ustavi, ter se podpiše lastnoročno s pristavkom: župnik. Vse to ne pomaga nič. List se pošilja dalje. Vsekako je to velika vstrajnost naših nasprotnikov. Toliko bi morali vendar razsoditi, da se župnik ne more sprijazniti z listom, ki napada najbolj zaslužne možje, duhovnike ter želi „po ovinkih“ enake razmere v Avstriji, kakor so na Francoskem. Sicer pa je „nerodna stranka“ se svojim glasilom pripomogla, da se je katoliško časopisje v tej župniji podvojilo.

k Žice. V nedeljo, dne 17. t. m. pride v Žice potovnlai učitelj gospod Franc Goričan, kjer bode imel popoldan ob 3. uri v šoli podučno predavanje. Kmetje! poslužite se te ugodne prilike, kjer se bode za Vaš stan mnogo prekristnega podučevalo.

Celjski okraj.

s Slovenska kmečka zveza za Spodnje Štajersko priredi javni ljudski shod v nedeljo dne 17. t. m. popoldne ob 3. uri v pivnici delniške pivovarne v Laškem trgu. Dnevni red: 1. Gospodarski program slovenske kmečke zveze. 2. Politični program slovenske kmečke zveze. 3. Državnozborna volitve. 4. Ustanovitev okrajnega odbora slovenske kmečke zveze. 5. Slučajnosti. Slovenski kmetje! Pridite množično, ako so Vam mar Vaše koristi! Vaši nasprotniki se množijo! Združite se!

s Za šmarski okraj bo dne 19. t. m. velik politični shod pri Sv. Roku nad Šmarjem. Prištaši Kmečke zveze, pridite!

s Umrl je dne 25. m. m. v Celju c. kr. major w pokoju Franc Higersberger, star 79 let. Rojen je bil v Mariboru. Štirikrat je bil v vojski. V Rimu je bil 9 let, kjer je bil v avdienci pri sv. očetu Piju IX. Rajni je bil vrl mož, zvest svoji katoliški veri. N. v m. p.!

s Hmeljarsko društvo v Zalcu je zares v slabih rokah. Že več kot pet let se je slo za provenienčno postavo, a društvo je storilo bore malo, da pridobi savinjskemu hmelju ime na svetovnem trgu. Ni se brigalo za bodočnost, ne za sedanost. Poljedelsko ministrstvo je bilo popolnoma krivo informirano, koliko hmelja pridelamo, in dr. Korošecur moramo vedeti hvalo, da je te podatke poiskal ter jih prinesel v savinjsko dolino, da smo jih lahko popravili in javnost dobro informirali. Če bi ne imeli dr. Korošca, ampak kakega zaspanega poslanca, bi nikdar ne zvedeli za nemarnosti našega društva. To savinjski hmeljarji tudi dobro vedo, in liberalna laž je, da bi se res kak pošten hmeljar hudoval nad dr. Korošcem, ker je prinesel iz ministrstva o množini hmelja krive podatke, koje pa je zakrivila zanikernost hmeljarskega društva. Da bi dr. Korošec hodil štet hmeljev po savinjski dolini, tega pa nihče ne zahteva od njega. Neovržena resnica tudi ostane, da društvo ni poslalo na željo dr. Vovška poslancem nobenih podatkov in navodil. Ko je bil sklican v to svrho odbor, prišla sta samo dva moža k seji. Seveda se ni mogla vršiti seja, in poslanci niso dobili nobenih navodil. Kako malo podkovan in neveden je g. nadučitelj Petriček v hmeljarskih rečeh, se razvidi tudi iz njegovega poročila na skupščini našega društva, kjer se je hudoval, da mu železniško ministrstvo ni hotelo dati podatkov o množini nakladanega hmelja. To pa niti potrebno ni, ker trgovinsko ministrstvo izdaje vsako leto take podatke, za kar pa g. Petriček in odbor nič ne vedo. To so vam „voditelji“ hmeljarjev! V prihodnji številki prijavimo podatke trgovinskega ministrstva. Ne verjamemo tudi g. Petričku, da se je obrnil do poslanca Berksa, naj v tej stvari interpelira. Berks bi tako prošnjo zavrnil, ker mu gotovo ni bilo za blamažo. Ti podatki se lahko drugod dobijo, žal,

da naši gospodje pri društvu o tem nič ne vedo. Društvo je v slabih rokah, za to pa sedaj kričijo nad dr. Korošcem in Vovšekom, da bi zakrili svoje grehe! Zadnjič smo dokazali županu Širci njegovo nevednost, danes gosp. Petričku!

c Dobrna pri Celju. Obljubili smo zadnjič celjski vahtarci, da ji prinesemo danes par dokazov za njeno lažljivost. Človeku se sicer gabi brskati po gnojišču, ki ga imenujemo „vahtarca“, vendar pa smo prisiljeni to storiti z ozirom na dobrnsko nemškutarijo, kateri je poleg ptujskega motovila vahtarca edini evangel. In naj je laž tudi tako velika, da jo primeš lahko z roko, če jo prineseta celjska vahtarca in ptujski kramarček, dobrnski nemčurji jo verjamejo. Pač niso bili nikdar vajeni boljše hrane. Prva laž, ki jo vahtarca brezvestno — kakor vedno — pripoveduje svojim prijateljem, je ta, da so se narodni boji na Dobrni začeli s prihodom sedanega g. kaplana. Ko bi dobrnska nemškutarija imela kaj možgan, bi se morebiti spomnila na neko veselico na pustno nedeljo pri Braunerju. Takrat je sedaj že pokojni V. — imena iz spoštovanja do pokojnega ne imenujemo — grozil v gostilni pri Orozlu, da bo Slovence tepel. Prišel je res pred Braunerjevo gostilno in tam začel razsajati. Morebiti se še spominja topliški vrtnar Pirtovek, da sta tisto nedeljo šla z V. skupaj k Orozlu in sicer pred veselico. In tistokrat še na Dobrni ni nikdo poznal sedanega g. kaplana, pač pa so Slovenci že poznali nemčursko surovost. Morebiti se dobrnska nemškutarija spominja tudi na to, da je pri neki veselici, ko so bili tudi celjski Sokoli na Dobrni, isti V. Sokolom grozil z nožem. Tudi takrat še sedanega g. kaplana ni bilo na Dobrni. Da so nemškutariji V. nazadnje ubili, bo pa nemčurjem bolj znano, kakor Slovincem. Naj si vahtarca blagovoli vse to zapisati za svoja ušesa, da bo vedela, kdo dela „nemir.“ Če še želi več dokazov, naj zopet pošlje svoje urednike na Dobrno. Druga laž je ta, da bi bil g. Schreiner ustanovil „Bralno društvo“ na Dobrni. Društvo je bilo ustanovljeno kakih 6 let pred njegovim prihodom. Tretja laž je ta, da bi bili na kaplaniji zoper toplice hujskajoči napisi. Vidi se, da ljudje, ki so te laži natvezili vahtarčinim urednikom, ne hodijo v cerkev, drugače bi morali videti, da na kaplaniji ni nobenih napisov razven „Braln. društva“ in „Posojilnica“. Četrta laž je ta, da bi bili fantje „orgeldinarja“ vrgli med sv. mašo iz kora. G. Vogler, če imate kaj časti v sebi, popravite lažnjivo vahtarco! Peta laž je ta, da je pred kratkim bilo 30 slovenskih kmetov pri g. kanoniku v Novicerkvi, da bi se pritožili zoper g. kaplana, da bi zahtevali njegovo odstranjenje in da bi zagrozili z odpadom od katoliške cerkve. Pri g. kanoniku ni bil namreč nihče. Mislimo, da to zadoštuje! In naše nemškutarije ne oblije rudečica, ker to pri njej ni več mogoče. Za danes samo čestitamo dobrnskimi „naprejšbedakom“, da morajo požirati vahtarčino hrano. Sicer se še pa vidimo!

c „Neodvisni“ kmetje se imenujejo sedaj pristaši Narodne stranke v Savinjski dolini ter hočejo pod to krinko izpodrinuti tla Slovenski kmečki zvezi. V to svrhu sklicujejo sedaj za dan 17. t. m. v Žalec shod, na katerem bo dnevni red: Kdo bodi naš kmetski poslanec? Ker pri pobiranju podpisov še ni bilo jasno, kdo tiči za celo akcijo, podpisali so tudi nekateri pristaši Slovenske kmečke zveze. Toda glavni agitatorji za ta shod v celjskem okraju so žalski odborniki Narodne stranke, predvsem krojač Pikel in pa mladi ženin Kukec. In kdo še verjame, da so neodvisni „kmetje“ naslednji podpisani: Josip Širca, župan žalski in predsednik okrajnega odbora Narodne stranke, sladkomili Fridrih iz Kazaz, višnjevaški Lipuš, Miloš Jarnovič iz Dramelj itd., sami stebri novo osnovane liberalne stranke. „Neodvisni kmet“ je postal sedaj tudi baron Wittenbach, graščak Šauer in pa posilnemški pek Janič, koje ime nam je znano posebno iz zgodovine celjskega okrajnega zastopa. Opozarjamo somišljenike, da ljudstvo poučijo o tem shodu, za katerim se je zopet „po ovinkih“ skrila mlada liberalna stranka. Kdor pa gre na shod, naj si ne veže rok. — Kmečki zaupni shod se bo vršil dne 19. t. m. v Celju. Tam se bo postavil kandidat Slovenske kmečke zveze. Nedeljski shod je spletko liberalne stranke, da bi zanesla neslogo in zmešnjavo v vrste kmečke stranke. Pozor torej!

c Trboveljska okolica. V našem okraju prireja Narodna stranka shod za shodom. Liberalni doktorji govorijo o kmečkem in delavskem vprašanju, da jim že sape zmanjkuje. Slovenski kmet in zavodni delavec pa se jim smeji za hrbotom in dela svoje opazke. Do trboveljskega in hrastniškega shoda dne 3. t. m. so še imeli nekateri ljudje nekaj zaupanja do te stranke; ko so se pa na teh shodih združili liberalci in socialdemokrati v bratski ljubezni, od tedaj je izgubila Narodna stranka vsako zaupanje pri kmetih. Človeku se že gabi, kako liberalni doktorčki Narodne stranke skačejo okoli rudarjev — in vendar se prej niso nikdar brigali za nje — kako se sladkajo slovenskemu kmetu, češ, da prejšnji njegovi voditelji niso za njega storili ničesar. A mi bi vas prašali, zakaj pa niste delali za kmeta vi, ki imate sedaj med in mleko na jeziku? Zakaj niste šli že prej m d ljudstvo? Ni-li res, za to, ker kmeta niste potrebovali? Ali sedaj, ko so dobili kmetje po prizadevanju svojih poslancev v novi volilni postavi večje pravice, sedaj bi vam bili kmetje dobri, da bi se ž njihovo pomočjo vspeli na politični vrhunec. Pa pri slovenskem kmetu ste se docela zmotili: če vam grede rdečkarji na lima-

nice, prosto njim! A vsak zaveden kmet dobro ve, da je njegova moč in konečna zmaga le v Kmečki zvezi, ki se je ustanovila pri nas, zakaj le ona se bo in se bo tudi morala potegovati za njegove težnje, sicer preneha biti kmečka zveza. Za to se bode tudi vedno držal kmečkega glasila „Slovenskega Gospodarja“, ki se že 41. leto poteguje in brani njegove pravice. Kakšen prijatelj kmetov je Narodna stranka, kaže zadnja števil. „Narodnega Lista“, ki vsakega pristaša Kmečke zveze, ki ravno ni kmet, bodisi profesor, doktor, ali duhovnik, zaničljivo in ironično imenuje „kmeta.“ Če tako sklepate, potem ne smete med kmete tudi vi, ki ste učenjaki, koncipijenti, ker sicer se vam je bati, da postanete „kmetje“ tudi vi. Mislimo, da velja enaka mera za vse! Za to le bolj premisljeno in logično! Prihodno nedeljo 17. t. m. ima Narodna stranka svoj javni shod na Zidanemmostu, da si še pridobi ondotne rdečkarje. Brateca Čobala menda niste pozabili povabiti! Dober tek! Zadnje nedeljo je farbal hrastniške rdečkarje Čobal pri Ačkunu. Prej zaprti „poštenjakovič“ in vodja rdečkarjev, sedaj „narodnjakovič“ g. Johan Mlaker pa še vedno sestavlja občinski zapisnik volilcev. Tudi dober tek!

c Smešnica. Rudar A: „Tovariš! To je bil zadnje nedeljo shod v Trbovljah in Hrastniku! So pa tudi res učeni in prijazni ti doktorji, samo, tako nekateri pravijo, preveč liberalni so. — Rudar B: „Bež no, prismođa! Liberalni! „Nabiralni“ doktorji so, ker so hoteli pri nas rudarjih nabirati glasove za prihodnje volitve!“

c Žalski liberalci iščejo našega dopisnika, ki je g. nadučitelju Petričku v 9. števil. našega lista vest izpraševal. A besnost jih je oslepila in zaletavajo se v „Narodnem Listu“ na neke „med Zalcem in Petrovčami potujoče gospode.“ Mladi, le bodite mirni. Naše uredništvo vam jamči, da se motite. Naš list ima dopisnike tudi v vrstah nepotujočih Petrovčanov. Ti nam bodo gotovo v doglednem času poročali o vašem prihodnjeno-nedeljskem volilnem shodu v Žalec. Zivelji vrli dopisniki!

c Liberalna stranka v Laškem trgu. Zadnje nedeljo je bil tukaj shod Narodne stranke. Govorili so J. Dobršek, pisar v pivovarni, odvetnik dr. Karlovšek, ki je tokrat prišel na lastne stroške semkaj in pa mnogobesedni dr. Kukec. Govorili so in seveda hvalili svojo stranko. Proti koncu govora se je dr. Kukec obregnil ob Kmečko zvezo, da je ona le pesek v oči kmetom. Na to mu je zaklical zaveden kmet: „Pa Kmečki zvezi mi zaupamo več, kot celjski Narodni stranki.“ Pristaši so kmetu pritrjevali s klici: „Živela Kmečka zveza!“ Dr. Kukec je prišel v hučo zadrego, postal je rudeč in skoraj bi ne mogel naprej. Kmetje so mu potem očitali še, da jih hoče za ušesa vleči in zakaj ne dela skupaj z drugimi na katoliškem stališču. Pri razpustu so klicali pristaši Kmečke zveze: Živela Kmečka zveza!

c Sv. Peter v Savinjski dolini. Dovolite, g. urednik, nam šentpeterskim občanom enkrat malo več prostora v vašem cenjenem listu, in prosimo že naprej, nikar našemu dopisu škarje kazati. Radi namreč prebiramo priljubljenega nam „Slovenskega Gospodarja“ in se zanimamo za gospodarski in politični boj, katerega bje krščansko slovensko razumništvo za obstanek in napredek slovenskega kmečkega ljudstva. Pozdravljamo iz vsega, navdušenja polnega sreca ustanovitev Slovenske kmečke zveze, ker dobro vemo, kakšnega pomena je dandanes združevanje. Pa tudi mi ne držimo križem rok, ampak delujemo vsak po svojih močeh v prilog našim voditeljem. Pristopili bomo v obilnem številu k Slovenski kmečki zvezi, da bomo tako v združenju kmetje slovenskega Stajerja z lahkoto zmagali sovraga, katerega takorekoč (pod raznimi krinkami) kar mrgoli. Ako se primemo vsi gesla: „Z združenimi močmi“, bomo v doglednem času imeli sovraga pri naših nogah premaganega na tleh. Zato pa vsi občani na noge, vsi za enega, eden za vse. Naznanjti vam pa moram, g. urednik, tudi nekoliko našega delovanja iz zadnjih let, odkar se je namreč prerodil: „St. Peter im. Sanntale“ v krasnj. „Sv. Peter v Savinjski dolini.“ Ustanovilo se je „Gospodarsko kmetijsko bralno društvo“, katero vrlo deluje in se že tudi uspehi kažejo, kar s posebnim veseljem opazujemo. Premenilo se je tudi „Freiwilige Feuerwehr“ v „Prostovoljno gasilno društvo“, katero sicer vrlo napreduje, pa bi vendar lahko še boljše. Staro pokopališče in zidana ograja okoli cerkve se je lepo osnažila in tudi zvonik je dobil nov klobuk, s katerim se ponaša sedaj kakor fant od fare. Tudi petelina smo si kupili na streho. Kakor z veseljem pa se oziramo na petelina na cerkveni strehi, s takim studom poslušamo liberalnega petelina, katerega evangelij je „Slovenski Narod“ in „Narodni List“. Ne vemo, kako pridemo mi krščanski slovenski gospodarji do tega, da nas liberalen „Narodovec“ s svojim „Narodom“ izziva.

c St. Jurij ob Taboru. Dne 3. t. m. je politično društvo za vranski okraj priredilo shod, na kojem je govoril župnik o koristi in potrebi organizacije kmečkih slojev. Skrajni čas je, sedaj po volilni reformi s organizacijo pričeti pred volitvo državnih poslancev. Kedo bodi naš poslanec? Kedor ima zmožnosti in srce za to! Kedor pa hoče izmed za to sposobnih dobiti naš glas, mora priseči na kmečki gospodarski program, kojemu mora posvetiti vso pozornost in vse moči. Poleg tega so mora zavzeti, da se bo potegoval za naše verske in narodne svetinje. Govornik je zavrnil običajna občitanja: kaj ima vera s politiko opraviti? duhovnik

spada v cerkev in se nima v politiko vtikati; vera spada v cerkev. Slednjič je povdarjal, kako vlada Slovincem narodni kruh reže. Povdarjal je, da ta trojna točka sestavlja program Slovenske kmečke zveze in da mora naš kandidat ta program sprejeti. Slednjič je za vzgled onemoglosti velikega naroda brez organizacije omenil tužno stanje francoskih katoličanov in za vzgled vzorne organizacije katoliški centrom na Nemškem. Med poslušalci je bila „Narodna stranka“ precej zastopana, in dobil je besedo načelnik okrajnega odbora te stranke, koji je pa končal svoj govor med velikim hrupom naših mož. „Narodni List“ poroča o tem shodu v št. 10 s 5 stavki. Značilno je, da v tem poročilu niti jeden stavek ni resničen. Evo: Pomota je, da je bilo zborovanje v župnišču. — O „sijajnem uspehu“ „Narodne stranke“ so se tako naši možje in po shodu tudi pristaši ove stranke nelaskavo izjavili. Potem župnik ni hmeljarjev razžalil, ker ni rekel, da med njimi ni sposobnega človeka. Slednjič nima župnik 19. t. m. v Celju shoda, in tudi ne bo strmečemu svetu oznanil, kedo bo njegov kandidat, ampak zaupniki se bodo na ta dan sklicali in brez njega kandidata postavili. Konečno je debela neresnica, da je župnik pogorel. Slab spomin imajo gospodje narodne stranke, ker trdijo v „Slov. Nar.“, da ni prišlo do resolucije. Dopisnik morda to sam verjame. Kaže se v dopisu, da resolucije ni dobro prebral. Resnica čez vse.

c Smartno na Paki. Za načelnika požarne brambe je izvoljen zopet gosp. Jožef Zagradišnik in gosp. Janez Bizjak za podnačelnika. Društveni odbor ostal je stari.

c Polzela po volitvah. Vojska je slavno končana. Občina ostane v slovenskih rokah. Kako bi to bilo tudi drugače mogoče v sredi slovenske Savinjske doline? Res je, da nas Savinja zasiplje, pa ako Bog da, zasula nas še pa ne bo tako hitro, kakor si nekaj naših omahljivec in nasprotnikov misli! In vendar je bila nevarnost večja, kakor si je marsikateri zaspanec mislil. Dolgo se je pripravljala nemčurska stranka. Eno leto čez dobo je posloval stari odbor. Delali so med tem strastno, in kolikor mogoče tiho, a še vse premalo, prišel je glas do nas volilcev, potem ko so začeli, celo med nami kmeti agitirati, in smo se v zadnjem hipu vzdramili in malo poagitali, pa je prišlo toliko volilcev, da smo se čudili, ker so jih oni tedne in mesece skupaj spravljali. Po nobenih volitvah še ni bilo na eni strani tolikega veselja in navdušenja, in na drugi strani take poparjenosti, jeze in osramotjenja! Toda ne veselimo se samo, ampak sodimo mirno. Te volitve so nam dober nauk. Prihodnokrat moramo zmagati še bolj sijajno, da bomo za vselaj odvzeli sovražnikom upanje na zmago. Toliko neznačajnosti, bojazljivosti in omahljivosti, kakor tokrat, nikdar več! Prihiteli so nam na pomoč bratje iz sosednih Braslavčev in iz St. Petra. Vsa čast jim! Celi dan so tukaj vztrajali — a mnogo domačinov, posebno najbližnjih, iz vasi polzeljske, je doma ostalo, ali pa, kar nas je še bolj v srce zbolelo, glasovalo z našimi nasprotniki. Kako se je nekaterim glas tresel, seve odpadnikom! Videlo se jim je, da v sredu drugače mislijo, da sami sebe obsodijo — bilo jih je sram! Nočemo imen zapisovati, čeravno nam v pero silijo, ker se nam reveži smilijo in upamo, da jih nikoli več ne vidimo v sovražnih vrstah. Ako bi se še pa to kedaj zgodilo, pridemo pa potem z imeni na dan. Ne moremo tudi lahko pozabiti, da je oddala vdova rajnega Konrada Paverja pa pooblastilo Nemcem! K sreči je bila uzorna edinstvo med domačini! Saj bi bilo pa tudi neodpušljivo, se v takem važnem trenutku cepiti. Smejali smo se iz sreca, ko so neke osebe okoli volilcev prvega razreda plazile z ponižno prošnjo: „Samo Edlhoferja nam dajte noter!“ Pa naši volilci so stali kakor skala. Čast jim! Par krepkih jim je povedal eden naših volilcev. In niti enega nasprotnika nismo spustili v narodni občinski odbor! Taka odločnost je vse hvale vredna. Sedaj si bomo izmed izvoljenih mož še poiskali župana po naši želji in pa občinskega tajnika, ki bo naše gore list, in ki bo slovenski uradoval. Nasprotnikom pa v slovo: Kličete nas na boj! Kolikorkrat vam drago, vsikdar boste sijajano pogoreli. Živela slovenska Polzela! Več volilcev.

c St. Pavel v Sav. dol. Umrl je dne 7. t. m. previden s sv. zakramenti vobče spoštovani kmet Franc Šibila v 71. letu svoje starosti. Bil je vzor skrbnega gospodarja, več let vesten cerkveni ključar in velik dobrotnik podružne cerkve sv. Marije Magdalene. Mnogoštevilno spremstvo od blizu in daleč pokazalo je, kako priljubljen je bil. Blag mu spomin!

c Vransko. Ob mesečnem sestanku mladeniške zveze so za volilni sklad darovali: Brišnik Miha 1 K; Brdnik Simon 1 K; Kumer Mihael 2 K; Sevnik Matija 2 K; Žgank Franc 1 K.

c St. Jurij ob juž. žel. Katoliško bralno društvo priredi v nedeljo 17. marca po večernicah v veliki dvorani na Kukurjevem gledališko predstavo „Sv. Cita“ s petjem in z govorom o novi volilni postavi. Posebni vabil se ne bode razposlalo. Vsi prijatelji društva, kakor gostje iz sosednih župnij, dobro došli! — Katoliško bralno društvo proda prav poceni popolnoma nove tamburice za celi tamburaški zbor. Proda radi tega ker ima tamburice za dva velika zbora! Za bralna društva, ki se hočejo priskrbeti tamburaše imajo sedaj ugodno priliko. — Zvezna trgovina v Celju poslala je po naročilu g. f. Š. I. našemu kat. bral. društvu 5 krasno vezanih knjig. Nepoznanemu darovatelju lepa hvala!

Brežiški okraj.

b Zdole pri Kozjem. Smrt zajcem, tako vpijejo kmetje v zdolskem in kozjanskem okraju. Ta preklcana dolgouha mrcina je tudi pri nas v tej hudi zimi oglodala tretjino vseh sadnih drevesc. Ob-

upati je, ako sadjar pregleduje svoja uničena drevesa. Mnogo dreves je popolnoma uničenih, ker jim je nesrečni zajec pol metra na visoko oglodal vso skorjo krog in krog. Samo na posestvu gospoda Ver-toška v Kozjem je uničenih nad 30 dreves, koliko pa drugim. Kmetje, — sadjarji, na noge in napovejte hudo vojsko dolgouhastemu škodljivcu! Do vojske in zmage bode pa prišli, ako ste složni med seboj in ako na dan volitve oddaste svoje glasove onemu možu, ki pozna vaše težnje. To upamo, da se bode zgodilo. Novoizvoljene poslance bi pa prosili, da napnejo vse svoje sile, da dosežemo nov lovski zakon v korist nam kmetom in ne le grajščakom in mestni in tržki gospodi. Kmet redi zajca, ne gospoda in tako bi naj imel tudi kmet pravico zajca ubiti, kje ga dobi. Naš klic je: „Smrt zajcem“ in od tega ne odjenjamo. Več kmetov.

b Kozje. Gospodarsko bralno društvo je imelo dne 10. sušca po večernicah mesečno predavanje, katerega se je udeležilo čez trideset samo vrlo narodnih mož in mladeničev. Predavanje je imel č. g. kaplan Ivan L a h, ki je govoril o tlaki in tlačanstvu in njenem stališču, potem o složnosti kmetov volilcev in o programu Kmečke zveze. Na to je prebral vse važnejše točke iz pravil Kmečke zveze in navduševal k pristopu k nji. Povdarjal je, naj bi se pridno udeleževali shodov. Drugo predavanje je imel M. P. o sadjarstvu ter razjasnil sedanje postopanje po sadosnosnikih. Pojasnil je na kratko vse glavne točke, kako se drevje snazi in obrezuje, kako se izrezavajo pokvarjena dela dreves, kako se naj drevje sadi, lepo odgojuje, in gnoji. Tudi zajca, kvarljivca se je dotaknil. Nazadnje se je spomnil na letošnji mraz in pozebo trsa, kako bi se naj ta letos rezal. Vsi poslušalci so bili zadovoljni. Razni govorniki so že tudi obljubili svojo pomoč, ki bodo časoma prišli vsi na vrsto. Samo vi, ljubi kmetje in mladeniči, le udeležujte se pridno mesečnih predavanj! V kratkem bomo tudi predstavljali gledališko igro, katero se že izveste. — Kmetijska podružnica je zborovala dne 24. svečana v Polju in 3. sušca v Koprivnici. Povsod je bila udeležba mnogobrojna. Le tako naprej za prosveto in omiko kmečkega stanu. — Dne 7. sušca ob četrt na eno plaval je nad Kozjem zrakoplov, ki je plul z vso hitrostjo od severne strani proti južno zahodni strani.

b Volilni shod „Kmečke zveze“ v Rajhenburgu se je vrlo obnesel. Če tudi se bodo vršili štirje volilni shodi zaporedoma v raznih okolicah rajhenburske fare, udeležilo se je shoda blizu 200 kmetov s štirimi župani. Med kmeti je bilo mnogo takih, ki so do zdaj vedno volili z liberalnimi tržani, a na tem shodu so sklenili za vsikdar dati liberalcem slovo. Čast njim, saj so dobre duše, a preslepljeni so bili po liberalnem županu Kuneju in gostobesednih tržanih. Kaplan Tratnik je govoril o novi volilni postavi, ekonom Cerjak o programu „Kmečke zveze“, domači župnik pa o programih raznih drugih strank, o slepljenem orožju liberalcev: kmet naj kmeta voli, farjev, dohtarjev ne in o cerkvenem premoženju. Kmetje so mirno sledili govorom in sklenili, da vsi pristopijo h „Kmečki zvezi“ in volijo edino le kandidata „Kmečke zveze“, naj si bo kmet ali gospod. Sklenila se je tudi rezolucija v tem smislu. S trikratnim živio na sv. očeta in cesarja, kateremu gre hvala za novo volilno postavu, se je zaključilo zborovanje. „Narodna stranka“ se je pod vodstvom krčmarja Glasa udeležila zborovanja, a ni smela razgrajati in je obmolnila, ko ji je predsednik potisnil nagobčnik na jezik na podlagi nove volilne postave.

b Bralno društvo v Pišecah priredi v nedeljo 17. marca t. l. poučevanje o pravilni rezatvi vinske trte in sploh v obdelovanju vinogradov. kar bo predaval potovalni učitelj G. I. Bellé po prvi maši v šoli. Ravno tisti dan po večernicah ima Bralno društvo tudi občni zbor s sledečim vzporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo blagajnika in tajnika. 3. Sprejem novih udov in pobiranje udnine. 4. Raznosterosti. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Književnost.

Ljudska knjižnica. Nešteto krat se je že izražala želja po dobrem, zlasti povestnem berivu za naše ljudstvo. Vsi trije katoliški shodi so sprejeli resolucije, ki pozivljajo pisatelje in druge sposobne osebe, naj vse store za pomnožitev, oziroma razširjanje dobrega beriva. Ta klic, zlasti po dobrih povestih, je pa tudi popolnoma upravičen. Naše ljudstvo se je zadnja leta v izobrazbi silno povzdignilo; vse bere in veliko bere. In ti pridni bralci v par letih lahko prebero vse knjige slovenskega slovstva. In potem prihajajo in prosijo novih knjig. Ali ni žalostno, da jim nimamo več kaj v roke dati? Zato je bil skrajni čas, da se temu odpore. „Katoliška bukvarna v Ljubljani“ se je odločila, da odpravi ta nedostatek in zato je začela izdajati „Ljudsko knjižnico“. „Ljudska knjižnica“ bo svojo nalogo kolikor mogoče spretno izvršila in nudila slovenskemu ljudstvu za mal denar najboljšega zabavnega beriva v izobilju; prinašala bo izvirne pa tudi iz drugih jezikov prevedene povesti, ter ustrezala v vsakem oziru svojemu namenu. Slovenci smo imeli, odkar smo se narodno vzbudili, že nekaj „ljudskih knjižnic“, „narodnih bibliotek“, „slovenskih knjižnic“, tudi „klasja iz domačih logov“ itd., pa vse te zbirke so prej ali slej prenehale. Ali tudi to novo podjetje čaka nagla smrt? Kako ga bo sprejelo slovensko ljudstvo? „Ljudska knjižnica“ ni nastala iz dobičkaželjnosti (treba je le pogledati ceno); tudi nismo pričeli do delo z malim trudom, pač pa z velikimi težavami in ogromnimi denarnimi žrtvami; nismo in ne bomo štedili ne truda ne denarja, da zadoščamo živi potrebi in ustrezamo splošnim zahtevam slovenskega naroda in njegovih

prijateljev. Te-le tri lastnosti bo imela „Ljudska knjižnica“: Prinašala bo vseskozi zanimivo berivo; krščenstvu sovražnega, izpodtakljivega ne bo nič sprejela v svoje predale, dasi tudi ne misli biti preveč ozkosrčna; z lično obliko bo združevala najnižjo ceno. Na videz si je začrtala ozke meje, v resnici pa bo vodila svoje čitatelje širom sveta ter jih v prijetni obliki seznanjala z življenjem in trpljenjem tujih narodov v sedanosti in preteklosti. Pisatelji naši in tuji so napisali toliko lepega, čistega, umetniško dovršenega, da nam ni treba segati po umazanem berivu, ki draži samo radovednost in kuži domišljijo mladine. V lepi obliki bistriti glavo, blažiti srce, krepiti voljo, to namerava „Ljudska knjižnica“. S temi cilji bo pa tudi najbolje pospeševala pravo omiko Slovencev. In tako trdno upamo, da bo „Ljudska knjižnica“ v vsaki hiši in da njeni snopiči ne bodo ležali nerazrezani po policah, ampak da se bodo z veseljem prebirali in potem skrbno hranili v domači, družinski knjižnici, ki naj bi jo imela vsaka družina. Vsak sešitek je preračunan na tri tiskovne pole t. j. 48 strani in bo veljal 20 vin., po pošti 22 vin. Na mesec bosta izšla dva taka snopiča. „Ljudska knjižnica“ se bo pošiljala le onim, ki bodo plačali vsaj 10 sešitkov naprej ali osebno ali po položnici, katere bo prvemu in vsakemu desetemu sešitku pridejana; za 10 sešitkov naj se pošlje K 2.20 s poštino vred. Ustavilo se bo dopošiljanje z onim sešitkom, s katerim poteče naročnina. Vsa naročila naj se naslovijo na „Katoliško Bukvarno“ v Ljubljani. Sedaj pa na delo, prijatelji lepe knjige! Razširite „Ljudsko knjižnico“ v zadnje koč; naj zlasti ob dolgih zimskih večerih čitanje njenih mičnih povesti blaži srca, vedri duha in dviga omiko našega vedoželjnega ljudstva! Današnjemu listu prilagamo naročilno dopisnico za „Ljudsko knjižnico“. Kdor si jo hoče naročiti, naj napiše svoj natančen naslov in prilepi znamko za 3 vinarje.

Najnovejše novice.

V Stari vasi pri Vidmu se je pojavil legar. Do sedaj je bolezen omejena samo na eno hišo, kjer sta bolni dve osebi.

iz Trbovelj. Umrl je 49letni posestnik in rudarski paznik Ivan Dergan. — Ponesrečil je 9. t. m. v jami rudar Smodič. Vsula se je nanj plast premoga, v par trenutkih je bil mrtev. Zapušča ženo s 6 otroci. — Rudniški ekonom Lapornik je kupil v Trbovljah Pirnatovo hišo. — Fotograf Birolla se je preselil v Zagorje na Kranjsko. — Uradno zapečatili so socialdemokratski konzum na Vodah. Dolga je baje 14.000 K. Vodja konzuma, Rinaldo, je stopil v službo kot kovač v električni centrali. Tako je splavala po Savi zadnja sled nekdanje socialdemokratske slave. — Shod Narodne stranke se je vršil dne 3. t. m. pri Forteuju na Vodah. Čudno prijateljski so nastopili kot govorniki dr. Gosak, dr. Karlovšek in tukajšnji socialdemokratski kandidat Čobal. Drug ni dobil besede. Veselilo bi nas, če bi „narodna“ stranka tudi res kaj storila za narod. Pa kakor se kaže, bo vse njeno delo v tem, da spletkari pri volitvah proti Kmečki zvezi. — Zanimiv bo pri nas volilni boj, ker bodo nastopile s svojimi kandidati štiri stranke. Večino glasov dobi Kmečka zveza, ker je delavstvo po številu preslabo, da bi nastopilo s svojim kandidatom in bo oddalo glasove kmečkemu poslancu. — Sv. misijon, ki je bil lansko leto zavoljo legarja odpovedan, bo letos od 17. do 26. t. m. Vodili ga bodo oo. jezuiti iz Ljubljane.

Sv. Barbara v Halozah. V ponedeljek 11. t. m. je umrl gospod Bogomir Ulrich, bivši oskrbnik borlske grajščine, sedaj posestnik v Cirkuljanah. N. v m. p.!

Velikanedelja. Tu se bo obhajal sv. misijon od 20. do 27. t. m. pod vodstvom č. gg. misijonarjev iz Celja.

Št. Jurij ob juž. žel. V nedeljo dne 10. t. m. imela je Narodna stranka pri nas svoj javni ljudski shod. Ni vredno o tem mnogo poročati, ker se je na drugih shodih te stranke že itak večkrat govorilo kakor tukaj. Fridrih je razvijal dolgovezni program Narodne stranke, da smo se ga že vsi naveličali. Obljuboval nam je toliko, kakor da bi imel vso oblast v rokah. Za njim je dr. Kukovec govoril po svoji navadi proti Kmečki zvezi; in da je bil njegov govor popoln, je zasolil par gorkih duhovnikom. Hvali Narodno stranko in priporoča kandidata, katerega bode Narodna stranka postavila. Ves utis celega shoda tudi pri pristaših so pokvarili govori cestnega Jožeka, učitelja Kvedra, ki je govoril celo zoper svoje stanovske brate, in sicer je dejal, da se za to med nami širijo nemčurske šole radi pomanjkanja zmogljivih učiteljev. Nazadnje je govoril H. Osel goriški, ki se je pa svoj govor tako slabo naučil, da mu je moral učitelj Čulek s suffranjem pomagati. Predsednik zborovanja je bil močnejši Čulek. Zbralo se je bilo krog 200 radovednih ljudi, moških in žensk. Prišli so vsi tukajšnji pristaši Narodne stranke in so po vzgledu župana Urleba prav pridno ploskali, tudi tedaj, ko ni bilo potreba. Da se je po celi dvorani slišalo ploskanje, za to so pa trije Celjani vzadaj ploskali (seveda sami), kajti drugi kmetje so ostali popolnoma mirni in so obsojali le neslane napade na Kmečko zvezo in se popraševali, kaj da Narodna stranka ne govori ničesar o tem, kakšno stališče zavzema proti veri; kajti izjava dr. Kukoveca je bila samo pesek v oči, izjava cestnega Jožeka pa tako nerodna, da

je ni nihče upošteval. G. doktor iz Celja, saj Vas poznamo kmetje, pustite nas rajši pri miru, mi že znamo sami misliti, ni treba, da nas bi vi hodili učiti, kako moramo misliti. — Narodna stranka je izobesila pri nas velikanske plakate pod tvrdko „neodvisni kmetje.“ Tam je veliko število kmetov podpisanih. Kako so se ti podpisali dobili, vam povem dva vzgleda, ki jih lahko dokažemo s pričami. K nemu našemu kmetu prišel je župan ter mu je rekel: Ali si za to, da kmet kmeta voli, podpiše se! In sedaj je proti svoji volji na plakatu, on je namreč pristaš Kmečke zveze. Drugi je pa izjavil, da sploh ni nikoli podpisal ničesar in hoče celo zaradi tega tožiti. Glejte, glejte, tako nam pomaga Narodna stranka množiti naše vrste!

Farbarija Narodne stranke. V Celju in v cellem celjskem volilnem okraju so nabiti lepaki, ki vabijo neodvisne kmete na shod v Žalec dne 17. t. m., da tam postavijo kandidata, ki mora biti katoliškega prepričanja in hmeljar. Spodaj je natisnjenih kakih 40 imen raznih posestnikov vseh vrst: Nemcev, Štajerčijančev, pristašev Narodne stranke in Kmečke zveze. Kdor to bere, ve takoj, da te kolobocije ni nihče drugi skupaj spravil, kakor voditelj Narodne stranke. Imen sicer niso dali tiskati na lepak, ker bi se vsak kmet vabilu smejal. Pač pa pošiljajo po pošti svojim zaupnikom posebne oklice, in na teh so podpisani pravi sklicatelji žalskega liberalnega shoda, sledeči možje „katoliškega prepričanja“: Sirca, dr. Karba, Lipuš, Čulek, dr. Božič in spodaj dr. Kukovec. In ti trdijo, da hočejo postaviti za kandidata moža katoliškega prepričanja. Menda vendar ne bode noben pameten kmet tako slep, da bi šel tem možem na limanice.

Listnica uredništva.

Črešnice: Bi samo duhove razdražilo. — Rajhenburg: Žaljivo, tožljivo. — Sv. Bolkank: S tem samo ljudi opozorimo. — Izpod Oljske gore: Tudi od nasprotne strani dobili dopis, da to ni res. Se bomo še natančneje informirali. — Luče nad Celjem: Taki dopisi samo razburjajo, dajte se poslušati postavnih potov. Bo pomagalo. Pozdravljeni. — Prevorje: Na zaupnem shodu se bo lahko o tem prosto govorilo. — Pirsenberg: Podpis nečitljiv. Kako ime? Prosimo pojasniti. Sicer pa vas opozarjamo, da popravek ni pravilen, vkljub temu ga hočemo, v kolikor je stvaren, objaviti. — Ljutomer: Ali imate priče? — Sv. Barbara v Halozah: Takih zasebnih stvari ni lepo vlačiti v javnost. Primito ga na gospodarskem in političnem polju. — Sv. Martin ob Paki: Hvala lepa za priznanje. Prosimo le poročajte! Pozdrave! — Ščavnica, Obrež: Za to štev. prepozno, prihodnjic!

Loterijske številke.

Dne 9. marca 1907.					
Gradec	42	58	28	43	86
Dunaj	90	36	5	35	22

Vzajemna zavarovalnica zoper ogenj na Ljubnem

sklicuje svoj

redni letni občni zbor

na dan 20. marca t. l. ob 10. uri dopoldne v gostilni Ivana Ermenca.

Vspored:

1. Pregled in odobrenje letnega računa za l. 1906.
2. Določitev letne plače za poslovanje.
3. Prememba pravil §§ 22., 32. in 57.

Ako se prvič sklicanega občnega zbora ne udeležijo zadostno število udov, se vrši isti dne 21. marca ob 10. uri istotam in z istim sporedom. 174 1 Načelnik: J. Kopuštar.

Vabilo

na

VII. redni občni zbor

Slovenske posojilnice pri Sv. Benediktu v Sl. g.

Ker se dne 10. sušca t. l. ni zbralo zadostno število zadružnikov, se bode isti vršil dne 24. sušca t. l. popoldne ob 3. uri v posojilničnih prostorih in sicer ob vsaki udeležbi.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva. 182 1
2. Poročilo nadzorstva.
3. Odobrenje računa za l. 1906.
4. Čitanje revizijskega poročila „Združne zveze“ ter ukrepi glede istega.
5. Razni predlogi. Načelstvo.

Zahvala.

Najprisrčnejšo zahvalo za izkazano tolažbo in sožalje povodom boleznii smrti svoje drage matere, oziroma stare matere in tašče Marije Lipovšek, izreka vsem sorodnikom in znancem ter vsem, ki so drago rajno spremljali na božjo njivo.

Rodbina Samčeva na Ložnici pri Celju.

Kovaškega učenca 14 do 16 let starega, močnega, takoj sprejme Anton Močnik, kovač v Lokah, p. Mozirje. 176 2-1

Rože za cerkve, gostije in primicije izdeluje po najnižji ceni Ter. Senekovič, Mühlgasse 24, Maribor. 179 1-1

Harmonike bom prodajal zelo poceni do 1. julija, lastni izdelki. Cena je najmanj za 20 K nižja. Fr. Bukšek, izdelovatelj harmonik, Breg pri Ptujju. 180 3-1

Zaradi smrti urarja se v Ptujju takoj mala urarna prod. Natanč-

neje pove vdova gospa Ter. Wesiag, Ptuj, Dravska ulica 178 1-1

Zgubila se je raz voza v soboto dne 23. febr. med ciglarino v Leiterspergu do ceste v St. Lenart v Sl. gor. 1 vreča z 50 kg živinske klaje „Lucius“. Poštene najditelji naj odda vrečo proti odškodnini v gostilni Nekrep ali pa naj odda v upravnistvo svoj naslov. (Vreča je bila zaznamovana z „Tierfutterfabrik Fettinger u. Comp., Wien.“)

Sluga za grajščino, slov. in nemškega jezika zmožen se takoj sprejme na neko grajščino. Prednost imajo vojaščine prosti. Naslov pove upravnistvo, 177 2-1

MALTOZANILA.

Vsaka beseda stane 2 vin.

Ti inserati se s jmejo samo proti predplačilu. — Pri vprašanih na upravištvo se mora priložiti znamka za odgovor.



Štampilje

iz kavčuka, modele za predtiskarije, izdeluje po ceni Karol Karner, zlatar in graver v Mariboru, Gosposka ulica št. 15.

Pravo kmečko silvoko in droženko, za katerih pristnost se jamči, prodaja gospa Jerič v Karčovinji šte. 126 pri Mariboru ob graški glavni cesti. 2 (26-11)

Vino, ceno in pristno istrijsko, od prve roke prodaja Sebastian Luk, trgovec v Kringi, pošta Tinjan (Antignana) pri Pazinu v Istri. Vino pošilja v sodih od ne manje ko 56 litrov za gotov denar ali s povzajem franko železniška postaja Sv. Petar u Sumi (S. Pietro in Selva). Pošlje tudi rad uzorce. 50 26-8

Krojačem in šiviljam priporoča vzorec (Schnittmuster) za razne obleke po najnovejših modah krojaški mojster Ivan Keček, Sv. Tomaž bl. Ormoža. 100 10-5

Seme kašelskega zelja prodaja, doktor je kaj zalge, Ig. Mercina, posestnik v Zg. Kašlju p. D. M. v Polju. 1 dkg za 160 K. Cenj. naročniki naj blagovolijo vzeti na znanje, da je vsled slabe lanske letine cena tako visoka in da bode radi tega zaloga prav kmalu pošla. 4-4

Organist in cerkovnik se takoj sprejme v Stoprcih, pošta Rogatec. Prednost ima samičen cecilijanec, ki se naj osebno predstavi. 127 3-3

Za organista in cerkovnika se sprejme vzgleden pošten mladenič, rokodelcec ima prednost. Kn. šk. župni urad Sv. Marija Brezno nad Mariborom. 122 3-3

Mlad trgovski pomočnik dobro izvežban mešane trgovine vojaščine prost želi svojo službo premeniti. Naslov pri uprav. 119 3-3

Posestvo se prodaja pod Pilštanjem pol ure od Kozjega na ravnini ob cesti. Velika hiša s 4. sobami in kuhinje z opeko krita, gospodarsko poslopje v primernem stanu, primirno za kako rokodelstvo ali trgovino. Cena je 1500 gld 700 ostane, druge premerno plača. Kdor kupca pozve s katerim se bo pogodba sklenila, dobi petdeset kron, kdor hoče naj mi piše. Kdo hoče pogledati naj vpraša pri Vincencu Lah v Pilštanju. 120 3-3

Organist in cerkovnik se sprejme s 1. majnikom pri Sv. Jederti nad Laškim. 166 3-2

40.000 rožja rip port I. vrste, več tisoč rip port II. vrste za vkorenje, in lepega vkorenjenega divjaka prodaja. Frane Brčkov, posest. pri Sv. Petru niže Maribora. 134 2-2

Gostilno in mlin želim dobiti v najem ali kupiti ali pa sam mlin ali tudi samo gostilno, kdor nima vse skupaj. Karl Vidaršek, posestnik mlina v Pečovniku p. Celje. 137 2-2

Mlin na vedno enakomerni vodi pri Sv. Petru niže Maribora je na prodaj. Naslov pri upravišt. u. 145 2-2

Učenca, pridnega in zaslužljivega, sprejme Simon Mayer, krojaški mojster v Mariboru, K roška ulica št. 102. 146 2-2

Kot majar s 8 ljudmi išče kako službo v poljedelstvu dober izkušen majar. Naslov pri uprav. lista. 188 2-2

Pomočnike za sta'no delo in dobro plačo sprejme takoj J. Lančič, kleparski mojster v Gor. Radgoni. Tudi učenci so sprejmejo. 154 8-3

Safar, kateri je izurjen v trsnici in amerikanskih nasadih se sprejme. Kje, pove upravištvo. 158 2-2

Hiša s 4 stanovanja, 1 majhna trgovina, studenec, gospodarsko poslopje in vrt za zelenjavo se po ceni prodaja. Izplačati je 1400 gld. Sundenice pri Mariboru. Gornje Radvanska cesta 36. 161 3-2

Zdravo dojkjo sprejme takoj gospa Klug, Sofienplatz 2 nad. Oglasiti se je od 1.-2. ure. 134 2-2

Pridnega učenca sprejme v trgovino z mešanim blagom Jož. Farkaš pri Sv. Juriju ob Ščavnici. 165 2-1

Deklica, 14 do 16 let stara se sprejme za svojo. Naslov pri upravišt. u. 172 1

Nova hiša se prodaja z 2 sobami, kuhinjo, kletjo, gospodarskim poslopjem, velikim vrtom za zelenjavo. Ma ibo., Frauastaudenerstrasse 267. 1100 gld. je takoj izplačati, 1200 gld. pa ostane. 168 1

Učenca, pridnega in poštenega, sprejme g. Nerač, čevljarški mojster v Mariboru, Koroska ulica 18. 1

Učenec iz poštene hiše se takoj sprejme v trgovino mešanega blaga pri Jos. Sorko, trgovcu na Bregu pri Ptuj. 1

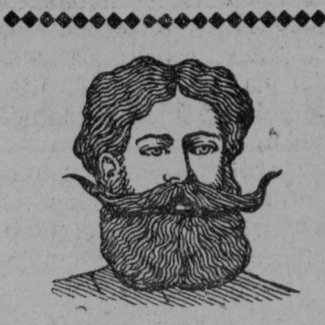
Organist išče službe. Isti je neoznačen ter je tudi vajen voditi večje zbornice. Nastopi takoj. Naslov pove upravištvo „Sl. Gosp.“. 171 1

Glasovir, sposoben za vsak salon, se radi selitve ceno prodaja. Kje, pove upravištvo. 163 3-1

Krasno-barvne kanarčke drdrate, krokače in slavcem slično pojbe, ki so dobili v Ustju 1. 1906 I. odliko, priporoča po 12 do 20 K na 8 dnevni poskus; samice po 3 in 4 K I. E. Weixl, Maribor, Zofijin trg 3.

Stef. Kaufman
trgovec z železnico v Radgoni
zraven hranilnice
priporoča svojo veliko zalogo, motik, srpov, kos itd. iz najboljšega železa po najnižjih cenah. 147 10-2

Kdo želi za praznike lep in močen klobuk po nizki ceni dobiti naj ga kupi pri Vitanijskem klobučarju
140 24-2 Frane Jankovič.



Pozor, kmetje in fantje!

V moji lekarniški praksi, katero izvršujem že 25 let, se mi je posrečilo s časoma iznajti sredstvo za rast brk in las, proti izpadanju las in za odstranitev prhlja (luskin) na glavi, to je **Kapilor št. 1.**

Cena je (franko na vsako pošto): 1 lončič 3 K 60 v, 2 lončka 5 K. Prosim, da se naroči samo od mene. Naslov je: P. Jurišič, lekarnar v Pakracu, Slavonija. Denar se pošlje naprej ali s poštanim povzajem. 5-5

Kuverte

tipografska tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vabilo

na občni zbor posojilnice v Vitanji

registrovane zadruga z neomejeno zavezo v soboto, dne 23. marca 1907 ob 1. uri popoldne v lastni hiši.

- Dnevni red:**
1. Poročilo nadzorstva in potrjenje računa za l. 1906.
 2. Razdelitev čistega dobička in privoljenje remunericije načelstvu in sodrujništvu.
 3. Volitev načelstva.
 4. Volitev računskega pregledovalca in njega namestnika.
 5. Slučajnosti. 164 1
- Opomba. V slučaju nesklepčnosti občnega zbora ob 1. uri se vrši isti ob 2. uri popoldan v smislu § 35., al. a zadržnih pravil. Načelstvo.

Posojilnica na Frankolovem

reg. zadruga z neomejeno zavezo vabi na svoj redni občni zbor

ki se bo vršil v nedeljo, dne 24. sučca t. l. popoldan po večernicah v pisarniških prostorih

- s sledečim sporedom:
1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
 2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
 3. Potrjenje računskega zaključka za l. 1906.
 4. Volitev načelstva.
 5. Volitev nadzorstva. 166 1
 6. Prosti predlogi.

Ako bi ob določeni uri ne došlo zadostno število članov, zboruje uro pozneje drugi občni zbor, ki bode sklepčen ne glede na število navzočih članov. Načelstvo.

A 126/5
325

Oklic.

C. kr. okrajna sodnija v Ljutomeru naznanja: V zapaščini po dr. Ivanu Farkaš se bode na prošnjo g. dr. Franjo Rosina, odvetnika v Mariboru, kot izvrševalca oporoke nepremičnina vložek št. 42 kat. občine Ljutomer, obstoječe iz zidanega, z opeko kritega enonadstropnega hišnega in gospodarskega poslopja hiš. št. 65/66 ter skednja (stav. parc. 78 in 49) in vrtno parcelo šte. 397 pod prejšnjimi dražbenimi pogoji javno dražbala s tem pristavkom, da se bode ta nepremičnina na dan **15. aprila 1907 predpoldan ob pol 11. uri** na lici mesta določeni javni dražbi tudi pod izklicno ceno po 26500 K oziroma poprej od Alojzije Presterl ponujenem znesku prodala.

C. kr. okrajna sodnija Ljutomer I. odd., dne 5. marca 1907.

Slovinci!

Podpirajte Ciril-Methodovo družbo!

Pakraške želodčne kapljice



Cenaje sledeča (franko na vsako pošto):
12 stekleniče (1 ducat) 5 K, 24 stekleniče (3 ducata) K 9.40
36 stekleniče (3 ducati) 12 K.
Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel!

Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih katarih. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):
2 originalni steklenice 3 K 40 v 4 originalne steklenice 5 K 90 v
6 originalnih steklenic K 90 v.
Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.
Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 620 25

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Čitaj! Slabemu moči!

Pakraške želodčne kapljice delujejo iz vrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, izganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastanejo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo zoper bolezni maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni kmečki in meščanski hiši. Naj vsakdo naroči in naslovi:

Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 100 Slavonija.

Denar se pošilja naprej ali s poštanim povzajem.

Cenaje sledeča (franko na vsako pošto):
12 stekleniče (1 ducat) 5 K, 24 stekleniče (3 ducata) K 9.40
36 stekleniče (3 ducati) 12 K.
Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel!

Se rabi s prav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih katarih. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto):
2 originalni steklenice 3 K 40 v 4 originalne steklenice 5 K 90 v
6 originalnih steklenic K 90 v.
Manj od dveh steklenic se ne razpošilja.
Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom: 620 25

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Hranilnica in posojilnica v Šmartnu Paki

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom bode imela svoj redni občni zbor

dne 24. t. m. ob 3. uri popoldan v farovžu h. št. 19 s sledečim dnevnim redom:

1. Odobrenje računov za leto 1906.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Volitev načelnštva in nadzorništva.
4. Slučajnosti.

Ako ne pride ob določeni uri sklepčno število udov se bo vršil drugi občni zbor ob 4. uri popoldan istega dne in z istim dnevnim redom.

Proda se zemljišče

ležeče v davčni občini Hrastovec, sodnijski okraj Slovenska Bistrica, sestojče iz 1 ha, 27 a, 50 m² njiv, 1 ha, 28 a, 72 m² travnikov, 85 a, 53 m² vinograda, 1 ha, 22 a, 60 m² pašnikov in gozdov ter hiša z gospodarskimi poslopji vred pod ugodnimi pogoji. 1 1-1
Ponudbe naj se pošljejo na Južnoštajersko hranilnico v Celju.

Milostiva gospa,

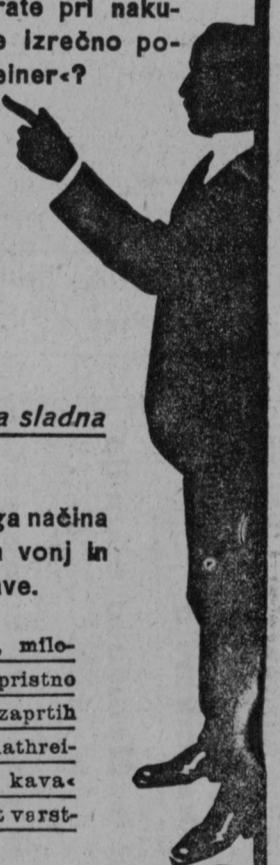
ali veste, zakaj morate pri nakupovanju sladne kave izrečno poudarjati ime »Kathreiner«?

Ker se Vam sicer utegne primeriti, da dobite manj vreden posnemek brez vseh vrlin, s katerimi se odlikuje Kathreinerjeva kava.

Zakaj le Kathreinerjeva Kneippova sladna kava

Ima spričo posebnega načina svojega proizvajanja vonj in okus zrnate kave.

Zapomnite si torej natanko, milostiva gospa, da dobivate pristno Kathreinerjevo kavo zgolj v zaprtih izvornih zavojih z napisom: »Kathreinerjeva Kneippova sladna kava in s sliko župnika Kneippa kot varstveno znamko.



'CROATIA' edina hrvaška zavarovalnica, osnovana od občine svobodnega in kr. glav. mesta Zagreba.
'CROATIA', osnovana na temelju vzajemnosti, sprejema v zavarovanje proti požaru in vpepliviti po bliski nepremičnine vsake vrste: hiše, gospodarska poslopja, tvornice, mline itd. ter premičnine, kakor: hišne oprave, gospodarsko orodje, opremo, stroje, blago, šito, blago v trgovinah itd. po jako ugodnih pogojih in nizkih cenah.
Vsa pojasnila daje: Podružnica 'CROATIA' v Trstu, Corso št. 1.

Dr. Ferdinand Müller
naznanja, da je otvoril 107 3-3
odvetniško pisarno v Celovcu, Kramergasse 1.

Nova in najcenejša trgovina z manufakturnim in konfekcijskim blagom

Grajski trg 2. **M. E. ŠEPEC** Burgplatz 2. Maribor • (v lastni hiši)

prilporeča za spomlad svojo veliko zalogo modnega blaga za dame in gospode. — Različne vrste pristnega platna za posteljine oprave, perila za dame in gospode, preproge, razne garniture za postelje, obleke za gospode in dečke, kravate itd. — Posebno velika izbira za neveste.

Postrežba točna in strogo solidna!

Semena raznovrstna, kakor evetlična, povrtna, deteljna, travna, gozdna itd. se dobivajo v največji zalogi

M. Berdajs Maribor, Sofijin trg (v gradu)

Prilporeča tudi svojo zalogo špecerijskega blaga in Barthelnovo apno za poklajo, najboljše kakovosti!

Restavracija 'Narodni dom' v Mariboru

prilporeča sortirna vina dr. Turnerja, osobito čisti muškati v steklenicah, Zdravčev ljutomeržan, dr. Stuhečev haložan i. dr. — Piva: budjeverško in ob veselcah tudi akcijsko laško. — Kuhinja samo s svežimi jedili.

Alojz Šket

pozlatar

Maribor, Stolni trg 5

se prilporeča čistiti duhovščini in slavnemu občinstvu v izvrševanju vseh v to stroko spadajočih del in popravil.

Trgovina z železnino

Jos. Prstec Maribor, Tržaška cesta 7

prilporeča svojo veliko zalogo vsakovrstnega orodja za rokodelce, vse vrste železine, traverze, kose, peči, vodovodne naprave itd. Portland in Roman cement, apno itd. Vse po najnižji ceni!

Razpošiljanje blaga na vse kraje sveta! Najcenejša, največja ekspozicija a tvrčka!



Prosim, zahtevajte veliki cenik, ki se pošlje zastonj in poštne prosto!

H. Suttner urar, Ljubljana

Mestni trg, nasproti rotovža

prej v Kranju

prilporeča svojo veliko, izborne zalogo finih

švicarskih ur, briljantov, zlatnine in srebrnine v veliki izbiri po najnižjih cenah.



V dokaz, da je moje blago res fino in dobro, je to, da je razpošiljam po celem svetu. — Na stotine pohvalnih pism je vsakomur prostovoljno na ogled, da se lahko sam prepriča.

Pozor, kupovalci!

Jožef Ulaga

v Mariboru, Tegethofova oesta 21.

prilporeča svojo veliko in najnovejšo zalogo manufakturnega blaga, kakor: fine volnene obleke za spomlad vsake barve, velikansko izbiro lepih svilenih robeev in predpasnikov. Dalje prilporeča tudi jako dobro modno sukno za moške obleke. Vsakovrstne preproge, odeje in rjuhe, platno za perilo, moške in ženske srajce ter sploh vse najrazličnejše perilo. — Vse po najnižji ceni!

Vsled ugodnega nakupa blaga mi je mogoče prodajati blago 10% cenejše kakor drugod.

„Pri sv. Jožefu“.

Tovarna za glinske izdelke

v Račju

izdeluje s parnimi stroji in najboljšo, večkrat premleta glino priznane najboljše izdelke, kakor: patentovano sarenno in vsakovrstno druge strojne opeke, opeke na sid, za oboke, dimnike, rekona-o-peka, plošče na tlak, lončene cevi itd. po najnižji ceni.

Zaloga tudi v Mariboru, Šteerska oesta, pri kamonarju A. Gaborju.

Nova trgovina z lesom in premogom

IVAN LAMPRECHT MARIBOR, Karčovina 138

ob glavni cesti, za gostilno Taferne.

Prodaja vsih vrst lesa, drv in premoga.

Cene zmerne, postrežba točna.

Franc Pleteršek

Maribor, Koroška oesta 24.

Velika zaloga raznega pohištva, ogredal in podob. Cene jako nizke. Prodaja tudi na obroke.

Perutninarji!

PALMA jamčeno sredstvo, ozdravi vsako perutnico, ki obeša perutnice, je drisljiva, ima zapečene zadke in vam včasih zalega do zadnjega komada pogine. — Pošljite 35, 55 ali pa 100 vin. naprej in naročite Palme z navodilom poštne prosto. I. E. Weixl, tičjeklajni preparati Maribor, Sofijin trg 3.

Specerijska trgovina

A. Vertnik

Maribor, Koroška oesta št. 9

prilporeča svojo veliko zalogo špecerijskega blaga ter različnega vina in piva, žganja itd.

Velika zaloga premoga in drv.

Delniška družba združenih pivovarn Žalec in Laški trg

v Ljubljani

prilporeča svojo

izborno pivo v sodcih in steklenicah.

POSJOJILNICA V MARIBORU

ustanovljena l. 1882.

šteje 3000 zadruženikov z 120.000 K vplačanih deležev. — Stanje hranilnih vlog: tri in pol milijona kron. — Stanje posojil: tri milijone kron. — Stanje rezervnih fondov in za dobrodelne namene: 325.000 kron. — Obrestna mera za hranilne vloge: 4% in 4 1/4%. — Obrestna mera za posojila: 5%, 5 1/2% za hipotekarni, 6% za osebni kredit.

Rentni davek plačuje posojilnica za vlagatelje. — Obresti hranilnih vlog pripisujejo se glavnici polletno brez posebnega naročila.

Pisarna je v „Narodnem domu“.

Uraduje se v torkih, sredah, četrtkih in sobotah dopoldne, izvzemši praznike.

FELIKS ROP

manufakturna trgovina v Mariboru

Grajski trg št. 2

prilporeča svojo veliko zalogo manufakturnega blaga za moške in ženske obleke, vsakovrstnega črna perila, predpasnikov, žepnih roboev, naglavnih rut, nogavice itd. Zaloga sobnih preprog, potna in posteljna ogrinjaia.

Najnižje cene!

Postrežba točna!

Alojzij Pinter

trgovina pri farni cerkvi v Slov. Bistrici (podružnica na Gor. Bistrici) prilporeča celemu okraju različna semena: deteljno, travno itd., galico, liče trake iz gumija, lopate, kose, brizgalnice, Tom. žliandro, železo ter vsakovrst. druge reči po najnižji ceni.

ANTON VIHAR

stavbeni in umetni mizar

Heugasse 4 **Maribor** Heugasse 4 (v lastni hiši)

prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, katere izvrši v najkrajšem času po konkurenčnih cenah.

Prilporeča se tudi v izdelovanje šolskih in cerkvenih oprav, pisarniškega in umetnega pohištva ter vseh v trgovinah potrebnih mizarških izdelkov.

Delavnica: Heugasse 4.

Prodaja pohištva: Na novem trgu, Freuhausgasse 1.

To je novo!

- | | | |
|--|-----|------|
| 1 prt (rjuha) brez živa | gl. | — 76 |
| 1 odeja z dobro volno napolnjena | | 2 — |
| 1 zglavnik s čistim perjem napolnjen | | 1 75 |
| 1 kg čistega perja brez praha | | — 85 |
| 1 slamnjača (Strohsack) z lanenega evilija | | 1 00 |
| 1 odeja iz himalajja-volne | | 1 10 |
| 1 obrisača | | — 19 |
| 1/2 ducata kuhinjskih obrisač | | — 65 |
| 1 namizni beli laneni prt | | — 45 |
| 1/2 ducata kavinskih servietov | | — 24 |
| 1/2 „ belih servietov (veliki) | | 1 45 |
| 1 pisani namizni prt | | — 48 |
| 1/2 ducata žepnih roboev (beli ali pisani) | | — 36 |
| 1 predpasnik iz linearskega druka, na obeh straneh za nošo | | — 48 |
| 1 batist predpasnik (beli) | | — 19 |
| 1 pas iz žameta ali svile | | — 17 |
| 1 dežnik, močen | | 1 00 |
| 1 šifon srajca (fina) | | 1 25 |
| 1 oksford srajca | | — 85 |
| 1 Jagrova srajca | | — 83 |
| 1 ženska srajca | | — 48 |
| 20 m močnega belega platna | | 3 20 |
| 20 m vojaškega platna | | 3 90 |
| 1 cajgaste hlače (najboljše) | | 1 08 |
| 1 suknene hlače (močne) | | 2 60 |
| 1 par ženskih čevljev | | 3 85 |
| 1 „ moških čevljev | | 4 45 |

Tovarniška zaloga manufakturnega blaga **Alojzij Gniusek** Maribor, glavni trg št. 1.

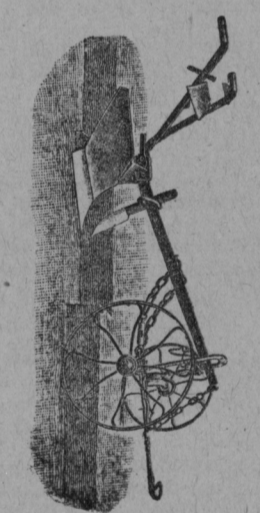
Branajte travnike

ako hočete, da vam isti do- našajo dobri pridelek. Naj- boljše vrste

travnikiških bran

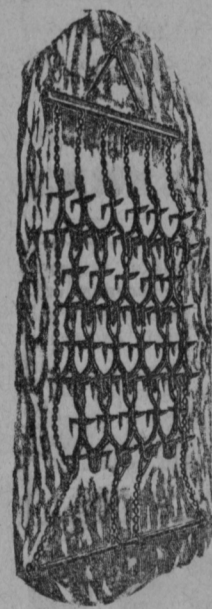
s katerimi se zamore kore-ito odpraviti mah, ima v zalogi

trgovina z železnino, Merkur P. Majdič, Celje



kakor tudi vsakovrstne pluge in poljsko orodje sploh.

Ceniki zastonj.



Narodna gostilna

„Pri pošti“

Maribor, Tegethofova oesta 49
prilporeča vedno sveže pivo, izvrstna domača vina ter mrzle in tople jedi. Mar. Meden.

Nova trgovina

Mahorič & Šeligo

• Ptuj •

nasproti pošte in gostilne Vračko prilporečata slav. občinstvu svojo največjo zalogo manufakturnega blaga ter vabita k obilnemu obisku.

Odgovor Narodni stranki.

„N. L.“ trdi, da je Nar. str. „stranka najčistejših namenov.“ Vsakdo ve, da je ta najčistejši namen Narodne stranke boj proti duhovnikom in seveda tudi proti katoliški cerkvi, ker si cerkve brez duhovnikov misliti ni mogoče. Ker hodi stranka po ovinkih, si še ne upa svojih namenov naravnost razodeti, ampak le pravi, da se bori proti nadvladi duhovnikov v politiki, ker ti niso sposobni voditi gospodarstveno politiko in ker niso zmožni odgojiti zdrav in čil narod, ampak nekateri vcepljajo v narod načela, ki ga morajo tudi duševno zastrupiti in ubiti, tako piše Narodni List. Proti duhovnikom posebno zlorabijo propad kmetijskega in konsumnega društva v Laškem in srdito napadajo celjskega vikarja ter mu očitajo, da je vsega on kriv. Dr. Kukovec na vsakem shodu isto ponavlja ter govori proti duhovnikom, Kmečki zvezi in društvom, pri katerih sodelujejo duhovniki. Narodna stranka trdi, da ji je najvišje načelo narodnost. Ko bi bilo to res, bi morala o propadu društva molčati, ker je bilo narodno. S sedanjo gonjo le škoduje ugledu naroda. Ker je pa njen glavni namen boj proti duhovnikom, zato se tako slastno poslužuje te prilike. Toda v resnici je vsa gonja proti duhovnikom in Kmečki zvezi sama hinavščina in zlobno zavijanje. Evo dokazov.

Kmetijsko in konzumno društvo v Laškem in vikar Gorišek.

V Laškem trgu so vladali in še zdaj vladajo pristaši ptujskega „Štajerca“ in celjske vahtarce. Ti so kruti sovražniki slovenskega krščanskega ljudstva. Neprijatelji ljudstva so, ki izkoriščajo ljudstvo v svoje, katoliški veri, slovenski narodnosti in gospodarskemu napredku sovražne namene. Ptujski „Štajerc“ in celjska vahtarca blatita skoraj v vsaki številki katoliški vero in vahtarca se je celo predrznila zapisati bogokletje, da je „pravljica o Kristusu največja zgodovinska laž in da je krščanstvo izmišljeno.“ Slovenski narod ima po naturni postavi pravico do obstanka in do izobrazbe in napredka na podlagi maternega jezika, toda ti sovražniki njegovi ga hočejo ponemčiti. Ker so sovražniki veri in jeziku naroda, skušajo ga tudi gmotno oslabiti in ugonobiti, da bi prej dosegli svoje namene. V Laškem trgu je bila kmetijska podružnica, o kateri kmetje niso nič vedeli. Z ozirom na te odnose je bilo vsakemu jasno, da okolica Laška ne more napredovati, dokler je odvisna od takih ljudi. Zato se je najprej ustanovila slovenska posojilnica. Pri nekem posvetovanju so trški očetje ugibali, kako bi se dala uničiti. Nekaj mesecev pozneje se je ustanovila kmetijska zadruga. Pri ustanovitvi obeh zadrug je največ sodeloval sedanji celjski vikar Gorišek, ki je bil tedaj kaplan v Laškem. Vodil je oba dva zavoda, ki sta prav dobro uspevala. Število udov je vedno naraščalo. Ljudski sovražniki pa niso mogli videti kmečkega združevanja in kmečke samopomoči. Hujskali so proti društvu, nacajali in tožili za vsako malenkost. Tudi kaplana Gorišeka so večkrat tožili pri sodnji, pa vselej so pogoreli. Pri vsem tem so zvesto pomagali slovenski liberalci, ki so sedaj pristaši Narodne stranke. Ker to ni nič pomagalo, sklenili so na drug način zadrugo uničiti. Zarotili so se, da hočejo kaplana Gorišeka iz Laškega proč spraviti. Ulagali so prošnje na ordinarijat, pritiskali na razne urade tako dolgo, da so dosegli svoj namen. Pet mesecev po ustanovitvi kmetijskega in konsumnega društva je bil kaplan Gorišek prestavljen v Braslovce in tedaj je laškim nemškutarjem in slovenskim liberalcem od veselja srce postakovalo. Kaplan Gorišek se potem za zadrugo ni mogel več brigati, ker je bil v Braslovčah z delom preobložen. Prišel je še nekaterikrat pogledati, vprašal je, kako kaj gre, a resnice ni zvedel. Ko

je bil v Celju vikar, zvedel je tri leta po odhodu iz Laškega za primanklaj. Sklenil je, takoj vse žrtvovati in če bi bilo treba tudi življenje, da bi kmečko ljudstvo ne trpelo škode. „Narodni List“ se zgraža nad tem, da trpi posojilnica v Laškem obresti primanklajaja. Bodi mu povedano, da je to samo za nekaj časa. Zadeva se bo tako uredila, da ne bo posojilnica trpela nobene škode. Največ škode trpi celjski vikar. „Narodni List“ pravi, prav je tako, saj jo je sam zakrivil. Kdo je kriv propada kmetijskega društva v Laškem? Pristaši „Štajerca“ in sedanji laški pristaši Narodne stranke. Ti so vikarja Gorišeka iz Laškega proč spravili. Po njegovem odhodu so ljudje izgubili pogum, so odstopali, blago je zastajalo, začelo se je strankarstvo, hujskanje se je nadaljevalo itd., ker ni bilo več enotnega vodstva. In ti zlobni hinavci se drznejo krivdo zavračati na celjskega vikarja ter vso duhovščino delati zato odgovorno. Mislimo si posestnika, ki ima mnogo poslov in delavcev. Dobro gospodarji, njegovi nasprotniki pa tega ne morejo videti. Z obrekovanjem in drugimi nepoštenimi sredstvi ga spravijo v zapor. Posli in delavci sami gospodarijo ter spravijo posestvo v dolgove in na kant. Potem pa zopet pripeljuje posestnika njegovi nasprotniki na posestvo in mu pravijo: Glej, ti si kriv, da je posestvo prišlo v nič. Ali bi to ne bilo nesramno in lažljivo! In tako postopa sedaj dr. Kukovec in ptujski „Štajerc“ proti celjskemu vikarju. Vikar Gorišek ni prav nič kriv izgube pri laški zadrugi. Ko bi ga bili pustili v Laškem, bi bilo društvo ali dobro prosperovalo ali pa bi ga bil pravočasno brez primanklajaja razpustil, ko bi bil videl, da ne napreduje.

Narodna stranka je za gospodarsko politiko popolnoma nesposobna.

Da se hinavščina narodnih strankarjev še bolj spozna, treba je pomisliti, kako imenitne gospodarje ima v svoji sredi. Dr. Karlovšek, Ed. Kucec, Širca in mnogi drugi agitatorji in pristaši Narodne stranke so vodili in nadzorovali Delniško družbo združenih pivovarn Žalec—Laški trg od začetka do poloma tako vzorno, da se je nabralo blizo 300.000 kron izgube. Delnice nimajo zdaj niti tretjine one vrednosti, kakor so jo imele od začetka. Če računimo zgubo na kapitalu in na obrestih, ker delničarji že tri leta niso dobili nikakih dividend, tedaj vidimo, da so pri tem podjetju Slovenci oškodovani za 400.000 kron. Toda tem voditeljem in nadzorovalcem ne pade v glavo, da bi to škodo popravili. Norčevali bi se, ko bi hotel kdo kaj takega storiti, kakor se zdaj norčujejo iz vikarja Gorišeka. Liberalci ne pozna drugega, kot edino svojo korist. Res so nekateri bogatini vtaknili v podjetje zopet 600.000 kron, a s tem niso pokrili izgube, ampak so le postali lastniki pivovarn; prve delnice so pa še zmiraj skoraj brez vrednosti. Pri tem so hudo oškodovane nekatere kmečke posojilnice, kakor v Žalcu, ki ima za 60.000 K delnic, v Gotovljah za 20.000 K in zraven zgubo obresti. Slišite, kmetje! Narodna stranka, tukaj pometaj! Vse to se je že zgodilo. Dr. Kukovec in Narodni List pa govorita, da je vikar Gorišek kmete oškodoval za 100.000 K. Dr. Kukovec farba ljudi s takimi svotami, katerih sploh ni in jih nikdar ne bo. Zračunil je namreč, koliko bi znesle obresti od primanklajaja pri laški zadrugi čez 40 let, potem pa pravi, da je za toliko posojilnica že oškodovana. Iz tega se vidi, da živi ta mož za 40 let pred nami, zato pa strelja take kozle.

Boj Narodne stranke proti duhovnikom je boj proti katoliški cerkvi.

Narodna stranka trdi, da se bojuje proti nadvladi duhovnikov v politiki. Pa to so samo prazne besede, za katerimi tiči boj proti katoliški veri. Dr. Kukovec in njegova stranka prav dobro vedo, da duhovnikom ni za nadvlado v politiki. Duhovniki

hočejo edino le to, da vladajo načela katoliške cerkve povsod tudi v javnem življenju, da kraljuje Kristus v celi državi. Pri neki priložnosti je povedal dr. Kukovec v navzočnosti mnogih njegovih sodnikov celjski vikar to-le: „Slovenci smo needini. Ločijo nas načela katoliške cerkve. Sprejmite vi, lajki, katoliška načela za podlago v zasebnem in javnem življenju, kadar postanete voditelji ljudstva, in duhovniki ne bomo nikjer sili v ospredje, ampak bomo le za vas agitirali. Dr. Kukovec ni dal prav nobenega odgovora na to, temveč je nekaj drugrega premleval, tako da so bili vsi, ki so ga slišali, presenečeni. Celjski vikar pisal je „Narodnemu Listu“ pismo, v katerem stoji tudi sledeče: Vsaka stranka, katera se hoče naslanjati na katoliško slovensko ljudstvo, mora imeti sedanjemu času primeren versko-politični program. Vzglede takega programa je določil zadnji katoliški shod v Ljubljani. Dokler Narodna stranka tega ali podobnega programa ne sprejme, bode ji katoliško ljudstvo s svojo duhovščino vred vedno nasprotovalo. — Zakaj pa Narodna stranka ne sprejme katoliških načel? Zato ne, ker jih ne mara, ker se ravno proti njim vojskuje, seveda po ovinkih, s hinavščino.

Celjski učiteljski liberalci in učene Nachberger.

G. Armin Gradišnik in njegovi pomagači Kranjc, Žagar in Voglar pišejo v „Slov. Narodu“, da se borijo proti nadvladi duhovnikov v politiki. A glejte jih, neodkritosrčneže! Ko je bila birma, niso hoteli pripeljati Šolarjev v cerkev k skušnji, kar se je do sedaj vedno in povsod zgodilo. Gosp. učitelj Levstik se pa ni hotel udati strahovladi teh omenjenih gospodov, ter je pripeljal vse šolarje v cerkev. Zato ga ti njegovi tovariši strupeno sovražijo. Razven g. Gradišnika so vsi mlajši od njega, a nobeden ga ne pozdravi in če pridejo kje skupaj, bežijo pred njim. To je pohujšanje za otroke in za odrasčene. V „Slov. Narodu“ so o g. Levstiku pisali, da je ob birmi zlezal škofu pod kuto in se je pokazal klerikalca. A ravno isto so storili ob drugi priliki sami. Ko je bil v Mariboru poučni tečaj, so ga je po pomoti udeležil tudi učenec Nachberger, o katerem se ni vedelo, da še ni 14 let star. Celjski vikar mu je dal vstopnico, ker je mislil, da ni več šolar. In zgoraj imenovani liberalci so se zgražali nad to malenkostjo, zlezli so sami „škofu pod kuto“ ter zavili oči proti nebu in prav po farizejsko po „Slov. Narodu“ vprašali prevzvišenega knezoškofa: Prevzvišeni, ali vam je znano, kaj se je zgodilo v Mariboru? Prepoveste duhovnikom politiko! Ti grda nedoslednost! Enkrat so proti škofu, drugikrat pa ga kličejo na pomoč.

Celjski lisjak in celjska lisica.

Kakoršen oče, tak je sin. Sinček narodnih strankarjev, „Narodni List“, je pravi lisjak. Sicer tudi drugače biti ne more, ker ima urednika, ki je socialdemokrat. Socialdemokrati pa učijo, da se ljudem ne sme povedati resnice, ampak se jih more nafarihati. Da je urednik Spindler res socialdemokrat, je sam izjavil lansko leto v „Domovini.“ Ko so mu hrastniški in trboveljski demokrati očitali, da se je izneveril demokratom, zapisal je v listnici uredništva: Nisem se ne, ampak ostanem vedno zvest načelom socialdemokratov. Socialdemokrati so pa tudi sovražniki vere, za narodnost jim pa nič ni. Kakor kranjski liberalci, tako se bodo tudi naši strankarji v boju proti katoliški cerkvi zvezali s Štajerčijanci in demokrati. Takrat jim bo narodnost deveta briga. Zato tudi na prvo besedo v imenu „Narodni List“ ni nič dati. Druga „List“ pa bo zmiraj veljala. V resnici bi se moralo imenovati glasilo Narodne stranke „List.“ List je tudi nemška beseda in pomeni v slovenskem jeziku zvižča. Ker je pa lisjak podoba zvižčnosti, zato se „Narodni List“

Duhoven in vojak.

Francoški spisal M. Aigneperse.

„Žena je bila mlada in na obrazu so se poznali sledovi lepote; toda bolezen, beda in žalost so nagubančile lici, potlačile globoko oči, prebarvale polt v žolto in pridejale ustom izraz grenkosti.

Lepa in bogata se je omožila proti volji starišev z možem, katerega je ljubila. A ta je bil malo pridnež, v nekoliko mesecih po poroki je zapravil do to in v hišo se je priselila reva. Žena je zbolela; mož bi bil lahko delal, pa ni hotel, ampak je raje zapustil ženo. V solzah in zapuščenosti je bil otrok rojen. Dve leti je vedno upala mlada mati, da se bode omehčilo srce starišev. Toda stariši se niso dali preprositi, sila se je za stalno pri njej naselila.

Nekega dne je zapustila reva, na pol blazna, svoje skromno prebivališče, ker ga ni mogla plačati ter se podala z otrokom na žalostno pot od vasi do vasi, iskajoč usmiljenja. V selu, o katerem sem govoril v začetku, so jo zapustile moči popolnoma. Zgrudila se je pri cerkvenem zidu, ni se mogla več privleči h kaki hiši, kjer bi prosila za prenočišče, ako prav je bilo že pozno zvečer. Nekaj seljank, ki so šle mimo, jo je pomilovalno pogledalo, nekatere so ji vrgle tudi majhen denar, pa nobena se ni domislila, ponuditi ji prenočišče. Žena ni pogledala denarja; pritisnila je otroka bolj na prsi, čutila je, da se bliža smrt in pozdravljala jo je smehljajoč se. Mislila ni nič: ne na Boga, ki ji je morda že odpustil, ne na ljubezen, ki jo je izdala, ne na sorodnike, ki so se ji odpovedali in na njo pozabili. Videla je počitek le v smrti za se in za malo, jo-

kajoče se bitje v naročju. Zaprla je oči, onesvestila se je. V tem stanju se čuje prijazen, skoraj očetovsko doneči glas:

„Tukaj ne morete ostati, ljubo dete, pojdite z menoj. Malo juhe vas pokrepča, in jaz vam preskrbim prenočišče.“

Žena ni odgovorila.

„Ste zelo slabi, vidim, pa le poskusite vstati,“ reče zopet mehko, „vaš otrok je lačen in ga zebe, vsaj ni mogoče slišati njegovega joka, ne da bi se ga ne usmilil.“

Žena je čutila, da ji hoče vzeti otroka in dasi tudi onemogla, skušala je vzdigniti roko, hoteč braniti svoj edini zaklad; slednjič je odprla s trudom oko, da bi pogledala usmiljenega prijatelja.

Bil je duhoven, mlad, prav prijaznega, milega obraza. Zavil je otroka v plašč in ga tolažil.

Dajte mi otroka,“ začela je žena trdo, „jaz hočem, da skupaj umrjema.“ Duhoven, kakor bi ne bil besed slišal, zapazil je ravno dva mimogredoča moža.

„France, Jaka!“ je zaklical, „močna sta, odnesita to le revo in otroka k stari Šimnovki, jaz stopim v župnišče po mleka in juhe in pridem takoj za vama.“

Moža sta ubogala in odšla z lahkim bremenom, ki ni imelo moči se braniti.

Ko se je duhoven vrnil, spalo je že dete pri ognjišču v naročju Šimnovke, mlada žena je pa ležala v snažni postelji, ne brigajoč se za nobeno stvar.

„Ta je zelo bolna, častiti gospod“, pravi starka, „in ta le stvarica je tudi slaba.“

„Strežite obema, Šimnovka, pojdem še v Ks. po zdravnika.“

„Ni mogoče, gospod“, zakliče prestrašena, „kako bi mogli iti v takim vremenu štiri milje pota! Poslušajte, kako razsaja vihar!“

„Vsaj sem mlad“, nasmejaj se je mašnik, „in ljudem moram pomagati.“ Pokrižal je otročička, pogledal bolnico, zavil se bolj v plašč ter hitro odšel. Šimnovka je vzela molek in začela moliti. Ko je minula polnoč, vrnil se je duhoven z zdravnikom. Le ta je pristopil k bolnici in obrnivši se proti župniku, rekel je malomarno, kakor človek, ki je smrti vajen.

„Njej ni več pomagati, gospod župnik, izgubljena je. Beda, delo, trpljenje, in kaj jaz vem, kaj se je uničilo njeno zdravje. Ne bode do jutri živela... Tega majhnega“, reče, stopivši k Šimnovki, „tega, mislim, rešimo“. Naročil je potrebno in se potem odpeljal v kočiji.

Župnik je naprosil Šimnovko, da naj gre iz hiše in je ostal z bolnico sam. Obupala je, odvrčala se od Boga, moral jo je pripeljati na pravo pot. In kaj z otrokom, če nima sorodnikov razun matere, ki ga zapušča?

Slaboten glas ga je vzdramil iz premišljevanja.

„Kje je moj sin?“

„Mirno spava tukaj blizu.“

„Spava? Vi se lažete. Mrtev je, kakor tudi jaz kmalu... vendar enkrat!“

„Nikakor. Rečem vam, da revček spi, kakor bi se ne bil nikoli še naspal. Ali ste se, ljuba moja, toliko naveličali sveta, da hrepenite tako po smrti.“

Pogledala je plašno duhovna in potem odgovorila kratko: „da!“

„Ali ste pa tudi pripravljeni stopiti pred Boga?“

lahko imenuje celjski lisjak. Ta lisjak ima vse lastnosti pravega lisjaka. Po celem Spodnjem Štajerskem se usiljuje, lazi okoli in skuša z zvijačo vjeti ljudi. Ljudje ga odganjajo, pa vedno zopet pride. Toda naši kmetje niso tako nespametni, dobro poznajo zvitega lisjaka, ter ga naganjajo nazaj proti Celju. Kjer je lisjak, je tudi lisica. In res ima ta celjski lisjak svojo staro, namreč „Domovino“, ki vedno šepa za njim. Lisica lisjak, sta pila tobak, tobaka ni blo, sta pila vodo.

Kmečka zveza in Narodna stranka.

Vsi stanovi se združujejo v zveze. Tudi kmetje to delajo povsod. Le v edinosti je moč. Resnične so besede cesarske pesmi: „Vse lahko nam bo storiti, ako združimo moči.“ Naravnost neverjetno je, da so nekateri kmetje tako slepi, da nasprotujejo svoji lastni zvezi. In zakaj? Motijo jih pristaši ptujskega „Štajerca“ in „Narodne Lista“. Kmetje, spoznajte vendar, da so ti vaši sovražniki. Ko bi bili res vaši prijatelji, bi morali podpirati vašo zvezo, bi vam morali reči: kmetje, združite se v močno Kmečko zvezo, ker le tako boste kaj dosegli. Zakaj so proti Kmečki zvezi? Zato ker hoče Kmečka zveza tudi katoliško vero. Drugič pa zato, ker se bojijo za svoje koristi. Liberalci nosi vedno škarje v roki, da striže nevedne ljudi. Narodna stranka je in bo vedno nasprotna kmečkemu združevanju, če jim ne nese prav mastnega dobička. Zato vidite, da so sebični advokatski liberalci na čelu stranke. Slovenski kmetje, če bi se vi odpovedali svoji veri in svojim koristim, potem bodo farbarji Narodne stranke za vas, za vašo zvezo. Tega pa ne boste nikdar storili, zato se pa od začetka odločno kot en mož postavite proti volkovom v ovčji obleki. Bodite edini in oklenite se Kmečke zveze. Vsakemu, ki nasprotuje vaši zvezi, pokažite vrata.

Celje, dne 11. marca 1907.

Iv. Gorišek, vikar.

Narodno gospodarstvo.

g Zadrúžna zveza v Ljubljani. Dobili smo naslednji članek: Pod tem naslovom je „Narodni List“ št. 4 prinesel dolg dopis o neki posojilnici, ki je bila ustanovljena leta 1887. Dopisniku ni bilo toliko mar, pisati objektivnega poročila, ampak članek izvira iz političnega nasprotstva in je poln osebne mržnje do različnih sodelujočih oseb pri posojilnici, zlasti do župnika načelnika in do bivšega tajnika. Ravno tajniku pripisuje ves posojilnični nered. V tem oziru podamo kratko pojasnilo. Bivši tajnik je prišel v zavod šele meseca sušca leta 1903, torej dobrih 16 let po ustanovitvi posojilnice, in ves posojilnični nered, kakor ga dopisnik opisuje, je zakrivil prejšnji tajnik. Torej je bila le dolžnost njegovega naslednika, katerega dopisnik napada, da si je moral iskati podlage (!) za bilanco ne samo za deset let, ampak še dalje nazaj do leta 1887. To pa je stalo velikanskega truda, napornega dela po dne in po noči. In če je za to bivši tajnik poleg svoje plače dobil tudi še zdatno nagrado, katero mu dopisnik pripisuje kot na nepošten način pridobljeno pod različnimi naslovi, brez vedenja ostalega odbora, je to pač drzno očitavanje podlega dopisnika. Ako bi bil dopisnik opravljal to delo, bi bilo zanj pač premala tudi desetkrat večja nagrada. Nepošteno sumničenje je, da bi bil tajnik tudi le vinar dobil brez vedenja ostalega odbora. Kakor redno, se je tudi tukaj izplačevalo tajniku ob sklepu uradnega dneva, ko sta vedno bila navzoča vsaj še dva uda načelnštva. Tajnika imenuje dopisnik moža brez prepričanja, brez vesti, brez sposobnosti. Na to mi v poštenem listu ne reagiram, omenjamo samo dopis „Zadrúžne zveze“ v Celju z dne 9. dec. 1906., v katerem se bivšega taj-

nika uljudno vabi v krog sotrudnikov ter se ga prosi zdatne pomoči, da bo kot priznan strokovnjak ter vrl rodoljub zastavil vse svoje moči, da se povzdigne slovensko zadrúžništvo do najvišjega razvoja. Poleg tajnika dopisnik krivično napada g. župnika, takratnega načelnika posojilnice, kateremu pa ob enem pripoznava tudi priljubljenost in narodno delavnost. Dotični gosp. župnik je imel vso skrb za posojilnico in je tudi storil svojo dolžnost kot njen načelnik. Da bi bil gospod župnik ravno radi posojilnice prosil kam drugam, tega dopisnik sam ne veruje. Pač pa je dopisnik javno z devizo: „proč s farji, vuns črnuhi!“ delal na to, da bi izginila sba gospoda župnika — člana načelnštva — iz posojilnice. Seveda se mu ta zlobna namera ni posrečila. Silno svojo jezo je dopisnik izbruhnil zlasti nad „Zadrúžno zvezo“ v Ljubljani, češ, zlasti ona je zakrivila nered v posojilnici vsled pomanjkljivega nadzorovanja. Mi ne zagovarjamo delovanja „Zadrúžne zveze“ v Ljubljani, pripomnimo pa to: Od leta 1901 do incl. leta 1903 je bila dotična posojilnica tudi članica „Zveze slov. pos. v Celju“. Zakaj pa ni v tem času „Zveza slov. posojilnic v Celju“ ukrenila vse potrebno, da bi se poslovanje uredilo?! Je bila tudi prekomodna, ka-li? Ako dopisnik zatrjuje, da se je slednjič posrečilo, spraviti zavod vsaj toliko v red, da se je mogla sestaviti pravilna bilanca, trdimo mi, da je to ravno zaslug prejšnjega tajnika, ki je imel pri preosnovanju posojilničnega uradovanja najtežavnejše, začetno delo. Toliko samo v našo obrambo. Glavno smo pojasnili. K temu le še nekaj opazk. Ako dopisnik misli, da je s svojim člankom kaj koristil dotični posojilnici, se bridko moti. Pač pa ji je hotel vzeti ugled radi tega, ker je v poštenih kmečkih rokah, v katerih bo tudi ostala, — to bo že naša skrb. Ves liberalni lov zlasti na glavne deleže, katere mislijo dobiti celo vaše liberalne dame, da bi vam pomagale pri volitvah, vam ne bo pomagal. Gospodje liberalci, dotična posojilnica je in bo za vas tudi v bodoče še vedno — prekislo grozdje.

g Za sadjarje. Za zavarovanje dreves proti zajemem bilo bi jako priporočljivo vporabljeni skorjo od smrek, katere bi se že v spomladi v času muževnosti od posekanih dreves olupila, na primerne, vsaj en meter dolge kose narezala in shranila. V jeseni bilo bi treba skorjo le malo namočiti in tako vlažno, da se ne lomi, okoli dreves oviti in zvezati. Spomladi se drevje zopet odvijte in skorja shrani za drugoletno vporabo. Gotoveljski.

g Poziv! Pač nobeden stan ni tako odvisen od vremena, kakor ravno kmečki. S strahom gleda priden vinogradnik črne, pogubonosne oblake, ki mu pretijo uničiti ves njegov up — in ko se usuje ledeno zrnje, tedaj si zakrije skrben oče s svojimi žuljavimi rokami oči, da ne vidi svoje pogube in srce mu poka. Streljanje proti toči je po mnenju veščakov in učenjakov še jako dvomljive vrednosti in vrhu tega jako drago. Treba nam iskati boljšega sredstva. Tako sredstvo bi bilo zavarovanje proti toči, pa ne v tej obliki kakor ga imamo do sedaj. Sedaj zahtevajo zasebne zavarovalnice tako visoko zavarovalnino, da navadnemu kmetu tega pač ni mogoče plačati. Zavarovalnina bi morala biti tako nizka, da bi jo lahko plačal tudi najubožnejši posestnik. To bi bilo le mogoče, ako bi zavarovanje v roke vzela država ali država; nadalje bi moral biti zavarovan vsak posestnik — postava bi ga morala prisiliti k temu, ker le tedaj se lahko zavarovalnina znatno zniža. Zavarovanje v tem smislu bi prišlo tako nizko, da bi se nikomur ne poznalo, kmet pa bi bil rešen edne najbolj morečih skrbi. Za postavo v tem smislu se moramo kmetje sami potegniti. Meseca marca bode glavno zborovanje štajerske kmetijske družbe, kjer se bode tudi o tej stvari razpravljalo. Kmetje, ki ste udi te družbe, podpirajte ta predlog. Posestniki in

vinogradniki izrazite te želje svojim deželnim in državnim poslancem. Opomba: Ravno tako nam je potrebna postava o zavarovanju živine. Živinorejec, ki je s srcem navezan na svoje živali, s strahom opazuje ravno sedaj goste pojave steklin in drugih, prej neznanih boleznij. Občuten udarec za vsakega, kogar doleti taka nesreča. V takih slučajih bi bila na mestu dobro preiščena postava o zavarovanju živine. Tudi to zavarovanje bi moralo biti državno ali pa deželno; zavarovan bi moral biti vsak živinorejec, ker le tedaj bi bila zavarovalnina tako nizka, da bi jo lahko vsak plačeval, znašala bi, kakor so nekateri že izračunali, samo par vinarjev od glave. Na Koroškem imajo že takšno postavo — samo na Štajerskem se stvar tako počasi vleče. Kmetje, izrazite svoje želje tudi glede takšne postave na mero-dajnih mestih.

J. Z.

Drobtinice.

d Naš rojak, bolgarski profesor Anton Benzenšek je napisal za Ruse posebno stenografijsko knjigo je izšla v Zofiji in velja 1 rubelj 50 kop.

Vojaška taksa. Po novi postavi znaša vojaška taksa pri dohodkih:

1. razredu od . . .	1.200 K do	1.300 K	6 K
2. „ . . .	1.300 „	1.400 „	7 „
3. „ . . .	1.400 „	1.600 „	9 „
4. „ . . .	1.600 „	1.800 „	11 „
5. „ . . .	1.800 „	2.000 „	13 „
6. „ . . .	2.000 „	2.400 „	17 „
7. „ . . .	2.400 „	2.800 „	23 „
8. „ . . .	2.800 „	3.200 „	29 „
9. „ . . .	3.200 „	3.600 „	35 „
10. „ . . .	3.600 „	4.000 „	43 „
11. „ . . .	4.000 „	4.300 „	55 „
12. „ . . .	4.800 „	5.600 „	70 „
13. „ . . .	5.600 „	6.600 „	88 „
14. „ . . .	6.600 „	7.800 „	113 „
15. „ . . .	7.800 „	9.200 „	143 „
16. „ . . .	9.200 „	11.000 „	182 „
17. „ . . .	11.000 „	13.000 „	232 „
18. „ . . .	13.000 „	15.000 „	285 „
19. „ . . .	15.000 „	17.000 „	339 „
20. „ . . .	17.000 „	19.000 „	394 „
21. „ . . .	19.000 „	22.000 „	458 „
22. „ . . .	22.000 „	26.000 „	564 „
23. „ . . .	26.000 „	30.000 „	678 „
24. „ . . .	30.000 „	34.000 „	795 „
25. „ . . .	34.000 „	38.000 „	915 „
26. „ . . .	38.000 „	44.000 „	1050 „
27. „ . . .	44.000 „	52.000 „	1260 „
28. „ . . .	52.000 „	60.000 „	1500 „
29. „ . . .	60.000 „	68.000 „	1753 „
30. „ . . .	68.000 „	76.000 „	2018 „
31. „ . . .	76.000 „	84.000 „	2292 „
32. „ . . .	84.000 „	92.000 „	2574 „
33. „ . . .	92.000 „	100.000 „	2865 „

d Praktična novotarija. Mestno zastopstvo v Hrudimu je za letošnjo zimo izdalo oglas, v katerem je objavljalo, da se ni treba moškimi odkrivati pri pozdravljanju v zimskih mesecih, to je, od 1. novembra do 1. aprila. Mesto tega naj se samo priklonijo ali pa pozdravijo po vojaško; kdor hoče biti deležnik te ugodnosti, ki se jo daje iz zdravstvenih razlogov, mora plačati 1 K za sirotišče, ki ga namerava zgraditi občina.

d Petrolejski vrelec na Gorenjskem. „Slov.“ poroča, da iz vira na Trati pri Poljanah zopet pritoka petrolej v večji množini na površje. Znamenito! Ljudje posnemajo po vodi petrolej kar priprosto z žlico, rabijo ga za razsvetljavo, sveti in gori lepo, čisto in počasi. Da bi se vendar dobil kak domačin, kateri bi vir preiskal in odprl!

„Pred Boga? . . . Dolgo sem v njega upala, sedaj pa ne upam več. — Pustite me!“

„Ne pustim vas; kajti ravno ta Bog, na katerega ste vi pozabili, me sem pošilja, da zbudim v vas upanje.“

Dolgo je govoril iz globočine ganjenega srca, krotko in uljudno, kot oče, pa bolnica je ležala na postelji, obrnjena proti zidu, kakor bi ne razumela, in njena zmučena duša se ni odpirala milosti božji in pokori. Niti besedice ni spregovorila, le tu pa tam se je zganila, razdejavajoč nepotrpežljivost. Prvi žarek jutranje zore je zasijal v okno, ko je vstal župnik s težkim vzdihljajem od ležišča, ker ni nič opravil, in vendar je bil vsak trenotek tako dragocen. Sapa trpeče je bila nejednakomerna, vsak hip se je bilo bati žalostnega konca.

V goreči molitvi je povzdignil duhoven svojo dušo k nebu, potem stopil po otroka in ga spečega položil poleg matere.

„Tu je vaš sin“, reče. „Ozdravil se bode, tako se je izrazil zdravnik. Ali nimate na svetu nikogar, da bi mu ga v vašem imenu izročil?“

„Nikogar,“ se je glasil kratek odgovor. „Zapuščena sva; sprevedite, da mora umreti z menoj.“ Za trenotek je nastala grobna tišina. Potem je položil župnik roko na dečkovo čelo:

„Le reven duhoven sem, ljuba hči; moji dohodki so pihli, toda Bog me ne bo zapustil. On skrbi za cvetlice na polju in za ptice pod nebom, varoval bode tudi tvojega sina. Jaz ga bodem vzgojil. Seveda ne morem reči, bode-li srečen, a kar morem obljubiti je, da se potrudim vzgojiti ga v poštenega moža in kristjana.“

Umirajoča žena se pri teh besedah naglo obrne in svoje velike oči srpo vpre v duhovna.

„Vi bi za njega skrbeli? Vi bi ga vzredili?“ zakliče slednjič. „Ali ga boste tudi ljubili, mojega ubogega otroka.“

„Da, ljubil ga bodem, že sedaj ga ljubim.“

„O, kako ste dobri!“

„Bog je dober; On mi je dal ljubezni polno srce za bitje, ki ga pred kratkim še poznal nisem. Zahvalite Boga, ljuba moja, in vrnite se k Njemu.“

To pot se ni pustila siliti. Usmiljenje je premagalo bolestno trmo bolnice. Zvečer je zaspala mirno v Gospodu z otrokom na rokah in njene zadnje besede so bile:

„Naj ne išče otrok nikdar svoje rodovine, vi mu bodite vse. To je moja oporoča . . . Bog vas vedno blagoslavlja!“

Polkovnik je obmolnil, grlo se mu je stisnilo, v obeh so se pa bliščale solze, kojih ni skrival. Od peči se je glasilo pravilno dihanje. Stari, utrjeni župnik je zaspal na naslonjaču.

Vsi častniki so bili ginjeni.

„Kaj naj še povem, gospoda, kar bi že ne slutili?“ povzame zopet polkovnik. „Moja mati počiva na pokopališču v Z . . . in oni je moj rednik, moj oče.“

Moja otroška leta so bila neizrečeno srečna v naročju dobrega duhovna in njegove stare gospodinjne Ane. Rastel sem kakor cvetlica v svežem zraku in nikoli nisem v svoji sreči opazil, da ne čuje nad menoj materno oko.

Nekega dne pristopi k meni oče mnogo resneji kot drugikrat in me pozove, da ga spremim na vrh. Usede se in me trenutek gleda.

„Janez, moraš od nas proč!“ reče slednjič.

„Ustrašim se in se razjočem. „Zakaj naj vas zapustim, ali me nimate več radi? Ali morda ne ubogam zadosti?“

„Da, da, ubogaš, ljubi dečko, tolažba mojega srca si, a zrastel si, velik si, močan in — neveden; bojim se, da sem te skazil, in ako bi te še sedaj ne zapeljal k temu, da se učiš, zanemarili bi tvojo bodočnost. Škof ti je naklonjen in ponudil mi je polovično plačo v deškem semenišču. V štirinajstih dnevih se odpelješ, bodeš delal in se pridno učil. Kaj ne, da bodem smel biti na svojega rejenca ponosen? Obljubil sem tvoji materi, da te vzgojim v poštenega, krščanskega moža.“

Obmolnil je in dolgo me je zamišljeno božal. Teško sem se ločil od doma. In vendar ni bilo drugače.

Bil sem kakor ptič v kletki. Učenje se mi je zdelo suhoparno, strah me je dražil, in ko sem prišel domov na počitnice, našel sem rednika zamišljenega.

„Niso s teboj zadovoljni, Janezek“, reče prijazno. „Žališ me, ljubo dete.“

To je bilo vse. Ana je znala bolje razlagati.

„Čuj, fantek“, dejala je drugi dan, ko sem se bil naspal. „Kmalu bodeš trinajst let, toraj umeš, kaj ti rečem. Ti nimaš nič, niti beliča, in gospod župnik tudi nimajo veliko več; kaj bode, ako se ne naučiš niti a niti b kakor letos? Potem bi bilo bolje, da se ne vrneš v semenišče, ampak ostaneš tu v vasi ali pri mojstru kolarju ali mlinarju. Ali veš, da so si odtrgali gospod župnik meso in celo kavo, da bi mogli za te plačevati? Celó zimo je prezebal v revnem letnem talarju. Premisli malo, Janezek, in dobro srce ti da svet, kaj naj storiš.“

Konec sledi.